

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

6 MEI 1998

**Wetsvoorstel betreffende
de bestrafing van corruptie**

AMENDEMENTEN

Nr. 2 VAN DE REGERING

Art. 2 tot 7

**Deze artikelen vervangen door artikelen 2 tot 9,
luidende:**

«Art. 2. — Het opschrift van boek II, titel IV, van het Strafwetboek wordt vervangen als volgt:

«*Misdaden en wanbedrijven tegen de openbare orde, gepleegd door personen die een openbaar ambt uitoefenen of door bedienaren der erediens ten in de uitoefening van hun bediening.*»

Art. 3. — *Hoofdstuk III van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, dat de artikelen 240 tot 245 bevat, wordt vervangen als volgt:*

«*Hoofdstuk III. Verduistering, knevelarij en belangen neming gepleegd door personen die een openbaar ambt uitoefenen.*

Art. 240. — *Met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van 500 frank tot 100 000 frank*

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-107 - BZ 1995:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Lallemand c.s.

1-107 - 1995/1996:

Nr. 2: Addendum.

1-107 - 1996/1997:

Nr. 3: Amendement.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

6 MAI 1998

**Proposition de loi relative à
la répression de la corruption**

AMENDEMENTS

N° 2 DU GOUVERNEMENT

Art. 2 à 7

**Remplacer ces articles par des articles 2 à 9, libellés
comme suit:**

«Art. 2. — *L'intitulé du livre II, titre IV, du Code pénal est remplacé par l'intitulé suivant:*

«*Des crimes et délits contre l'ordre public, commis par des personnes qui exercent une fonction publique ou par des ministres des cultes dans l'exercice de leur ministère.*»

Art. 3. — *Le chapitre III du livre II, titre IV, du même Code, qui contient les articles 240 à 245, est remplacé par les dispositions suivantes:*

«*Chapitre III. Du détournement, de la concussion et de la prise d'intérêt commis par des personnes qui exercent une fonction publique.*

Art. 240. — *Sera punie de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de 500 francs à 100 000 francs*

Voir:

Documents du Sénat:

1-107 - SE 1995:

N° 1: Proposition de loi de M. Lallemand et consorts.

1-107 - 1995/1996:

N° 2: Addendum.

1-107 - 1996/1997:

N° 3: Amendement.

wordt gestraft iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, die openbare of private gelden, geldswaardige papieren, stukken, effecten, akten, roerende zaken verduistert, welke hij uit kracht of uit hoofde van zijn ambt onder zich heeft.

Art. 241. — Met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van 500 frank tot 100 000 frank wordt gestraft iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, die akten of titels waarvan hij in die hoedanigheid de bewaarder is, die hem zijn bezorgd of waartoe hij uit hoofde van zijn ambt toegang heeft gehad, kwaadwillig of bedrieglijk vernietigt of wegmaakt.

Art. 242. — Wanneer stukken of procesakten, ofwel andere papieren, registers, geïnformatiseerde of magnetische dragers, akten of voorwerpen die in archieven, griffies of openbare bewaarplaatsen berusten, of die aan een openbaar bewaarder in die hoedanigheid zijn toevertrouwd, worden ontvreemd of vernietigd, wordt de nalatige bewaarder gestraft met gevangenisstraf van een maand tot zes maanden en met geldboete van 100 frank tot 10 000 frank of met één van die straffen.

Art. 243. — Iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, die zich schuldig maakt aan knevelarij, door bevel te geven om rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden te innen, of door die te vorderen of te ontvangen, wetende dat zij niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of met één van die straffen, en hij kan bovendien, overeenkomstig artikel 33, worden veroordeeld tot ontzetting van het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen.

De straf is opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank, indien de knevelarij met behulp van geweld of van bedreiging is gepleegd.

Art. 244. — Iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, die, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenpersonen of door schijnhandelingen, enig belang, welk het ook zij, neemt of aanvaardt in de verrichtingen, aanbestedingen, aannemingen of werken in regie waarover hij ten tijde van de handeling geheel of ten dele het beheer of het toezicht had, of die, belast met de ordonnanciering van de betaling of de vereffening van een zaak, daarin enig belang neemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar, en met geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of met één van die straffen en hij kan bovendien, overeenkomstig artikel 33, worden veroordeeld tot ontzetting van het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen.

toute personne exerçant une fonction publique qui aura détourné des deniers publics ou privés, des effets en tenant lieu, des pièces, titres, actes, effets mobiliers qui étaient entre ses mains soit en vertu, soit à raison de sa fonction.

Art. 241. — Sera punie de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de 500 francs à 100 000 francs toute personne exerçant une fonction publique, qui aura méchamment ou frauduleusement détruit ou supprimé des actes ou titres, dont elle était dépositaire en cette qualité, qui lui avaient été communiqués ou auxquels elle avait eu accès à raison de sa fonction.

Art. 242. — Lorsqu'on aura soustrait ou détruit des pièces ou des actes de la procédure, soit d'autres papiers, registres, supports informatiques ou magnétiques, actes ou effets contenus dans les archives, greffes ou dépôts publics, ou remis à un dépositaire public en cette qualité, le dépositaire coupable de négligence sera puni d'un emprisonnement d'un mois à six mois et d'une amende de 100 francs à 10 000 francs ou d'une de ces peines.

Art. 243. — Toute personne exerçant une fonction publique, qui se sera rendue coupable de concussion, en ordonnant de percevoir, en exigeant ou recevant ce qu'elle savait n'être pas dû ou excéder ce qui était dû pour droits, taxes, contributions, deniers, revenus ou intérêts, pour salaires ou traitements, sera punie d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou d'une de ces peines, et pourra être condamnée, en outre, à l'interdiction du droit de remplir des fonctions, emplois ou offices publics, conformément à l'article 33.

La peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs, si la concussion a été commise à l'aide de violences ou de menaces.

Art. 244. — Toute personne exerçant une fonction publique, qui, soit directement, soit par interposition de personnes ou par actes simulés, aura pris ou reçu quelque intérêt que ce soit dans les actes, adjudications, entreprises ou régies dont elle avait, au temps de l'acte, en tout ou en partie, l'administration ou la surveillance, ou qui, ayant mission d'ordonnancer le paiement ou de faire la liquidation d'une affaire, y aura pris un intérêt quelconque, sera punie d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou d'une de ces peines, et pourra, en outre, être condamnée à l'interdiction du droit de remplir des fonctions, emplois ou offices publics, conformément à l'article 33.

De voorafgaande bepaling is niet toepasselijk op hem die in de gegeven omstandigheden zijn private belangen door zijn betrekking niet kon bevorderen en openlijk heeft gehandeld.

Art. 4. — Hoofdstuk IV van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Hoofdstuk IV. Omkoping van personen die een openbaar ambt uitoefenen

Art. 246. — § 1. Passieve omkoping bestaat in het feit dat een persoon die een openbaar ambt uitoefent, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt of aanneemt om één van de in artikel 247 bepaalde gedragingen aan te nemen.

§ 2. Actieve omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om één van de in artikel 247 bepaalde gedragingen aan te nemen.

§ 3. Met een persoon die een openbaar ambt uitoefent in de zin van dit artikel wordt gelijkgesteld elke persoon die zich kandidaat heeft gesteld voor een dergelijk ambt of die zich voordoet als iemand die wellicht binnenkort een dergelijk ambt zal uitoefenen.

Art. 247. — § 1. Indien de omkoping het verrichten door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van zijn ambt tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en een geldboete van 100 frank tot 10 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en een geldboete van 100 frank tot 25 000 frank of één van die straffen.

§ 2. Indien de omkoping het verrichten door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een onrechtmatige handeling naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt of het nalaten van een handeling die tot zijn ambtsplichten behoort tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en een geldboete van 100 frank tot 25 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door

La disposition qui précède ne sera pas applicable à celui qui ne pouvait, en raison des circonstances, favoriser par sa position ses intérêts privés, et qui aura agi ouvertement.

Art. 4. — Le chapitre IV du livre II, titre IV, du même Code est remplacé par les dispositions suivantes:

«Chapitre IV. De la corruption de personnes qui exercent une fonction publique

Art. 246. — § 1er. Est constitutif de corruption passive le fait pour une personne qui exerce une fonction publique de solliciter ou d'accepter, directement ou par interposition de personnes, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour adopter un des comportements visés à l'article 247.

§ 2. Est constitutif de corruption active le fait de proposer, directement ou par interposition de personnes, à une personne exerçant une fonction publique une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, afin qu'elle adopte un des comportements visés à l'article 247.

§ 3. Est assimilée à une personne qui exerce une fonction publique au sens du présent article toute personne qui s'est portée candidate à une telle fonction ou qui se présente comme pouvant prochainement exercer une telle fonction.

Art. 247. — § 1er. Lorsque la corruption a pour objet l'accomplissement par la personne qui exerce une fonction publique d'un acte de sa fonction, juste mais non sujet à salaire, la peine sera un emprisonnement de six mois à un an et une amende de 100 francs 10 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de six mois à deux ans et une amende de 100 francs à 25 000 francs ou une de ces peines.

§ 2. Lorsque la corruption a pour objet l'accomplissement par la personne qui exerce une fonction publique d'un acte injuste à l'occasion de l'exercice de sa fonction ou l'abstention de faire un acte qui rentrait dans l'ordre de ses devoirs, la peine sera un emprisonnement de six mois à deux ans et une amende de 100 francs à 25 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une

een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval dat voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of één van die straffen.

Ingeval de omgekochte persoon de onrechtmatige handeling heeft verricht of nagelaten heeft een handeling te verrichten die tot zijn ambtsplichten behoort, wordt deze gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 100 frank tot 75 000 frank of met één van die straffen.

§ 3. Indien de omkoping het plegen door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een misdaad of een wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt tot doel heeft, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank of één van die straffen.

§ 4. Indien de omkoping het gebruik tot doel heeft door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van de echte of vermeende invloed waarover hij uit hoofde van zijn ambt beschikt om een handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur of het nalaten van die handeling te verkrijgen, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en een geldboete van 100 frank tot 10 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1 gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2 aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en een geldboete van 100 frank tot 25 000 frank of één van die straffen.

Indien de omgekochte persoon de invloed waarover hij uit hoofde van zijn ambt beschikte, effectief heeft aangewend, wordt deze gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of met één van die straffen.

Art. 248. — Wanneer de feiten bedoeld in de artikelen 246 en 247, § 1 tot 3, een politieambtenaar, een persoon met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie of een lid van het openbaar ministerie betreffen, wordt de omkoper en de omgekochte gestraft met een straf waarvan het maximum wordt gebracht op het dubbele van de straf die in artikel 247 voor de feiten is bepaald.

proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou une de ces peines.

Dans le cas où la personne corrompue a accompli l'acte injuste ou s'est abstenue de faire un acte qui rentrait dans l'ordre de ses devoirs, elle sera punie d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 75 000 francs ou d'une de ces peines.

§ 3. Lorsque la corruption a pour objet l'accomplissement par la personne qui exerce une fonction publique d'un crime ou d'un délit à l'occasion de l'exercice de sa fonction, la peine sera un emprisonnement de six mois à trois ans et une amende de 100 francs à 50 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de deux ans à cinq ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs ou une de ces peines.

§ 4. Lorsque la corruption a pour objet l'usage par la personne qui exerce une fonction publique de l'influence réelle ou supposée dont elle dispose du fait de sa fonction, afin d'obtenir un acte d'une autorité ou d'une administration publiques ou l'abstention d'un tel acte, la peine sera un emprisonnement de six mois à un an et une amende de 100 francs à 10 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de six mois à deux ans et une amende de 100 francs à 25 000 francs ou une de ces peines.

Si la personne corrompue a effectivement usé de l'influence dont elle disposait du fait de sa fonction, elle sera punie d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou une de ces peines.

Art. 248. — Lorsque les faits prévus aux articles 246 et 247, § 1er à 3, visent un fonctionnaire de police, une personne revêtue de la qualité d'officier de police judiciaire ou un membre du ministère public, le maximum de la peine est porté au double du maximum de la peine prévue par l'article 247 pour les faits.

Art. 249. — § 1. Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een scheidsrechter betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf een gevangenisstraf van één jaar tot drie jaar en een geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank of één van die straffen.

§ 2. Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een rechter-assessor of een gezworene betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf een gevangenisstraf van twee jaar tot vijf jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank of één van die straffen.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank of één van die straffen.

§ 3. Indien de in artikel 246 bepaalde omkoping een rechter betreft en betrekking heeft op een handeling die behoort tot zijn rechtsprekend ambt, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank.

Indien, in het geval bepaald in het vorige lid, de vraag bedoeld in artikel 246, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 246, § 2, aangenomen wordt, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en een geldboete van 500 frank tot 100 000 frank of één van die straffen.

Art. 250. — § 1. Indien de in de artikelen 246 tot 249 bepaalde omkoping een persoon betreft die in een vreemde Staat een openbaar ambt uitoefent, zijn de straffen die welke in die bepalingen gesteld zijn.

§ 2. De hoedanigheid van persoon die in een andere Staat een openbaar ambt uitoefent, wordt beoordeeld overeenkomstig het recht van de Staat waar die persoon dit ambt uitoefent. Indien het een Staat betreft die geen lid is van de Europese Unie, wordt deze hoedanigheid voor de toepassing van § 1 enkel erkend, als het betreffende ambt ook beschouwd wordt als een openbaar ambt naar Belgisch recht.

Art. 251. — § 1. Indien de in de artikelen 246 tot 249 bepaalde omkoping een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent in een internationale publiek-

Art. 249. — § 1er. Lorsque la corruption prévue à l'article 246 concerne un arbitre et a pour objet un acte relevant de sa fonction juridictionnelle, la peine sera un emprisonnement de un an à trois ans et une amende de 100 francs à 50 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de deux ans à cinq ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs ou une de ces peines.

§ 2. Lorsque la corruption prévue à l'article 246 concerne un juge assesseur ou un juré et a pour objet un acte relevant de sa fonction juridictionnelle, la peine sera un emprisonnement de deux ans à cinq ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs ou une de ces peines.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs ou une de ces peines.

§ 3. Lorsque la corruption prévue à l'article 246 concerne un juge et a pour objet un acte relevant de sa fonction juridictionnelle, la peine sera la réclusion de cinq ans à dix ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs.

Lorsque, dans le cas prévu à l'alinéa précédent, la sollicitation visée à l'article 246, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 246, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 246, § 2, est acceptée, la peine sera la réclusion de dix ans à quinze ans et une amende de 500 francs à 100 000 francs ou une de ces peines.

Art. 250. — § 1er. Lorsque la corruption prévue par les articles 246 à 249 concerne une personne qui exerce une fonction publique dans un État étranger, les peines seront celles prévues par ces dispositions.

§ 2. La qualité de personne exerçant une fonction publique dans un autre État est appréciée conformément au droit de l'État dans lequel la personne exerce cette fonction. S'il s'agit d'un État non membre de l'Union européenne, cette qualité est seulement reconnue, aux fins d'application du § 1er, si la fonction concernée est également considérée comme une fonction publique en droit belge.

Art. 251. — § 1er. Lorsque la corruption prévue par les articles 246 à 249 concerne une personne qui exerce une fonction publique dans une organisation

rechtelijke organisatie, zijn de straffen die welke in die bepalingen gesteld zijn.

§ 2. De hoedanigheid van deze persoon wordt beoordeeld overeenkomstig de statuten van de internationale publiekrechtelijke organisatie waaronder hij ressorteert.

Art. 252. — Zij die op grond van de bepalingen van dit hoofdstuk worden gestraft, kunnen ook worden veroordeeld tot ontzetting van rechten, overeenkomstig artikel 33.

Art. 5. — In hetzelfde Wetboek wordt in boek II, titel IX, hoofdstuk II, een afdeling IIIbis ingevoegd, houdende de artikelen 504bis en 504ter, luidend als volgt:

«Afdeling IIIbis: Private omkoping

«Art. 504bis. — § 1. Passieve private omkoping bestaat in het feit dat een persoon die, anders dan als een persoon die een openbaar ambt uitoefent, bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt of aanneemt, om zonder medeweten, naar gelang van het geval, van de raad van bestuur of van de algemene vergadering, van de lastgever of van de werkgever, en in strijd met de uitdrukkelijke onderrichtingen van deze laatste, met de uitdrukkelijke interne regels uitgevaardigd door de rechtspersoon of de natuurlijke persoon of met de deontologische beroepsregels, of kennelijk in strijd met het rechtmatige belang van deze rechtspersoon of natuurlijke persoon, naar aanleiding van de uitoefening van zijn beroepsactiviteit een handeling te verrichten of na te laten.

§ 2. Actieve private omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die, anders dan als een persoon die een openbaar ambt uitoefent, bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om zonder medeweten, naar gelang van het geval, van de raad van bestuur of van de algemene vergadering, van de lastgever of van de werkgever, en in strijd met de uitdrukkelijke onderrichtingen van deze laatste, met de uitdrukkelijke interne regels uitgevaardigd door de rechtspersoon of de natuurlijke persoon of met de deontologische beroepsregels, of kennelijk in strijd met het rechtmatige belang van deze rechtspersoon of natuurlijke persoon, naar aanleiding van de uitoefening van zijn beroepsactiviteit een handeling te verrichten of na te laten.

de droit international public, les peines seront celles prévues par ces dispositions.

§ 2. La qualité de cette personne est appréciée conformément aux statuts de l'organisation internationale publique de laquelle elle relève.

Art. 252. — Les personnes punies en vertu des dispositions du présent chapitre pourront également être condamnées à l'interdiction, conformément à l'article 33.

Art. 5. — Dans le même Code, il est inséré au livre II, titre IX, chapitre II, une section 3bis, comprenant les articles 504bis et 504ter, libellés comme suit:

«Section IIIbis: De la corruption privée

«Art. 504bis. — § 1er. Est constitutif de corruption privée passive le fait pour une personne autre qu'une personne exerçant une fonction publique, qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, de mandataire ou de préposé d'une personne morale ou physique, de solliciter ou d'accepter, directement ou par interposition de personnes, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour poser un acte ou s'en abstenir à l'occasion de l'exercice de son activité professionnelle, à l'insu, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur, et en violation des instructions expresses de celui-ci ou de celle-ci, des règles internes expresses édictées par la personne morale ou physique ou des règles déontologiques de la profession, ou manifestement en contradiction avec l'intérêt légitime de cette personne morale ou physique.

§ 2. Est constitutif de corruption privée active le fait de proposer, directement ou par interposition de personnes, à une personne autre qu'une personne exerçant une fonction publique, qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, de mandataire ou de préposé d'une personne morale ou physique, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour poser un acte ou s'en abstenir à l'occasion de l'exercice de son activité professionnelle, à l'insu, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur, et en violation des instructions expresses de celui-ci ou de celle-ci, des règles internes expresses édictées par la personne morale ou physique ou des règles déontologiques de la profession, ou manifestement en contradiction avec l'intérêt légitime de cette personne morale ou physique.

Art. 504ter. § 1. In geval van omkoping van niet-ambtenaren is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en een geldboete van 100 frank tot 10 000 frank of één van die straffen.

§ 2. Indien de vraag bedoeld in artikel 504bis, § 1, gevolgd wordt door een voorstel bedoeld in artikel 504bis, § 2, evenals ingeval het voorstel bedoeld in artikel 504bis, § 2, aangenomen wordt, is de straf een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of één van die straffen. »

Art. 6. In de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering wordt een artikel 10quater ingevoegd, luidende :

« Artikel 10quater.

Een persoon kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt :

1° aan een misdrijf bepaald in de artikelen 246 tot 249 van het Strafwetboek;

2° aan een misdrijf bepaald in artikel 250 van het Strafwetboek, als het misdrijf een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent in een Lid-Staat van de Europese Unie.

In dit laatste geval kan de vervolging niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de overheid van deze Staat aan de Belgische overheid gegeven;

3° aan een misdrijf bepaald in artikel 250 van het Strafwetboek, als het misdrijf een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent in een andere Staat dan die bedoeld in 2°.

In dit laatste geval is de vervolging onderworpen aan de voorwaarde dat het feit bestraft wordt door de wetgeving van het land waar het is gepleegd, en voor zover de wetgeving van deze Staat de omkoping die een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent, in België strafbaar stelt. Ze kan bovendien niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de overheid van deze Staat aan de Belgische overheid gegeven;

4° aan een misdrijf bepaald in artikel 251 van het Strafwetboek, als het misdrijf een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent bij één van de instellingen van de Europese Unie;

5° aan een misdrijf bepaald in artikel 251 van het Strafwetboek, als het misdrijf een persoon betreft die een openbaar ambt uitoefent in een internationale publiekrechtelijke organisatie.

In dit laatste geval kan de vervolging niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de bevoegde overheid van deze organisatie aan de Belgische overheid gegeven. »

Art. 504ter. § 1. En cas de corruption privée, la peine sera un emprisonnement de six mois à deux ans et une amende de 100 francs à 10 000 francs ou une de ces peines.

§ 2. Dans le cas où la sollicitation visée à l'article 504bis, § 1er, est suivie d'une proposition visée à l'article 504bis, § 2, de même que dans le cas où la proposition visée à l'article 504bis, § 2, est acceptée, la peine sera un emprisonnement de six mois à trois ans et une amende de 100 francs à 50 000 francs ou une de ces peines. »

Art. 6. Il est inséré dans le titre préliminaire du Code de procédure pénale un article 10quater, libellé comme suit :

« Article 10quater

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire :

1° une infraction prévue aux articles 246 à 249 du Code pénal;

2° une infraction prévue à l'article 250 du Code pénal, lorsqu'elle concerne une personne qui exerce une fonction publique dans un État membre de l'Union européenne.

La poursuite ne pourra avoir lieu dans ce dernier cas que sur l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité de cet État;

3° une infraction prévue à l'article 250 du Code pénal, lorsqu'elle concerne une personne qui exerce une fonction publique dans un État étranger autre que ceux visés au 2°.

La poursuite est subordonnée dans ce dernier cas à la condition que le fait soit puni par la législation du pays où il a été commis, et pour autant que la législation de cet État punisse également la corruption qui concerne une personne qui exerce une fonction publique en Belgique. Elle ne pourra en outre avoir lieu que sur l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité de cet État;

4° une infraction prévue à l'article 251 du Code pénal, lorsqu'elle concerne une personne qui exerce une fonction publique au sein d'une des institutions de l'Union européenne;

5° une infraction prévue à l'article 251 du Code pénal, lorsqu'elle concerne une personne qui exerce une fonction publique au sein d'une organisation de droit international public.

La poursuite ne pourra avoir lieu dans ce dernier cas que sur l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité compétente de cette organisation. »

Art. 7. Artikel 58 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

«Deze toestemming mag niet worden verleend voor het verwerven of behouden van overheidsopdrachten of van administratieve vergunningen.»

Art. 8. Artikel 19, § 1, 1°, d), van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken wordt vervangen als volgt:

«d) Niet-naleving van het verbod op handelingen, overeenkomsten of afspraken die de normale mededingingsvoorwaarden kunnen vertekenen, zoals bepaald in artikel 11 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, met inbegrip van de daden van omkoping die strafbaar worden gesteld door de artikelen 246, 247, 250 en 251 van het Strafwetboek.»

Art. 9. Artikel 1, f), van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, vervangen door de wet van 4 augustus 1978 en gewijzigd door de wet van 6 april 1995, wordt aangevuld met de woorden «private omkoping».

Verantwoording

Het voorliggende amendement kadert in de tenuitvoerlegging van de prioriteiten op het gebied van justitie die zijn vastgelegd door zowel het regeringsprogramma als het actieplan tegen de georganiseerde criminaliteit, dat door de regering is aangenomen op 28 juni 1996. Het beoogt een volledig vernieuwd juridisch kader te scheppen om te verzekeren dat de corruptie zo efficiënt mogelijk wordt bestreden.

Het houdt rekening met de verplichtingen die opgelegd worden door de onlangs gesloten internationale overeenkomsten die ondertekend zijn door België, met name: het eerste protocol bij de overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, aangenomen door de Raad van de Europese Unie op 27 september 1996, de Overeenkomst ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschap of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn, aangenomen door de Raad van de Europese Unie op 26 mei 1997, en de Overeenkomst ter bestrijding van corruptie van buitenlandse ambtenaren in internationale handelstransacties, opgemaakt te Parijs op 17 december 1997 in het kader van de OESO.

A. ALGEMENE OVERWEGINGEN

1. Nagestreefde doelstellingen

Het amendement streeft in het bijzonder vier grote doelstellingen na.

Art. 7. L'article 58 du Code des impôts sur les revenus 1992 est complété par un second alinéa, libellé comme suit:

«Cette autorisation ne peut être accordée en ce qui concerne l'obtention ou le maintien de marchés publics ou d'autorisations administratives.»

Art. 8. L'article 19, § 1er, 1°, d), de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrégation d'entrepreneurs de travaux est remplacé par le texte suivant:

«d) Non-respect de l'interdiction de tout acte, convention ou entente de nature à fausser les conditions normales de la concurrence, prévues à l'article 11 de la loi du 24 décembre 1993, relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fournitures et de services, y compris les actes de corruption incriminés par les articles 246, 247, 250 et 251 du Code pénal.»

Art. 9. — À l'article 1er, f), de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934, portant interdiction à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités et conférant aux tribunaux de commerce la faculté de prononcer de telles interdictions, remplacé par la loi du 4 août 1978 et modifié par la loi du 6 avril 1995, sont ajoutés les mots «corruption privée».

Justification

Le présent amendement s'inscrit dans le cadre de la mise en œuvre des priorités dans le domaine de la justice fixées par le programme gouvernemental, de même que par le plan d'action contre la criminalité organisée adopté par le gouvernement le 28 juin 1996. Il vise à fournir un cadre juridique entièrement rénové pour assurer l'action la plus efficace contre la corruption.

Il tient compte des obligations imposées par les conventions internationales récemment conclues et signées par la Belgique, en particulier: le premier protocole à la convention sur la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, adopté par le Conseil de l'Union européenne le 27 septembre 1996, la convention relative à la lutte contre la corruption impliquant des fonctionnaires de la Communauté européenne ou des États membres de l'Union européenne, adoptée par le Conseil de l'Union européenne le 26 mai 1997 et la convention sur la lutte contre la corruption d'agents publics étrangers dans les transactions commerciales internationales, faite à Paris le 17 décembre 1997, dans le cadre de l'OCDE.

A. CONSIDÉRATIONS GÉNÉRALES

1. Les objectifs poursuivis

L'amendement poursuit en particulier quatre grands objectifs.

Eerst en vooral worden de basisconcepten van de materie verduidelijkt en wordt de terminologie gemoderniseerd, rekening houdend met de jurisprudentie van het Hof van Cassatie en met internationale overeenkomsten (vooral van de Europese Unie) die op dit terrein zijn uitgewerkt.

De tweede doelstelling is tegemoet te komen aan de lacunes die momenteel bestaan in het Belgisch recht in de strafbaarstellingen. In het bijzonder wil het amendement de corruptie bestaande uit de vraag door een persoon die een openbaar ambt uitoefent (wat in de huidige logica van de wet overeenkomt met de poging tot passieve omkoping), het misbruik van invloed, de omkoping van een kandidaat voor een openbaar ambt, de omkoping van internationale ambtenaren, de omkoping van buitenlandse ambtenaren en tot slot de private omkoping strafbaar stellen.

De derde doelstelling is het opvullen van de lacunes, op het gebied van de sancties, in hoofdzaak door de mogelijkheid tot de ontzetting van rechten, waarin artikel 33 van het Strafwetboek voorziet, te veralgemenen, en door de sancties aan te passen aan de huidige penologische tendenzen.

De laatste doelstelling bestaat in de uitbreiding van de extraterritoriale bevoegdheid van de Belgische rechter voor de omkoping waarbij internationale ambtenaren of ambtenaren van een vreemde Staat betrokken zijn, evenals voor de omkoping gepleegd in het buitenland ten aanzien van personen die een openbaar ambt uitoefenen in België.

Naar aanleiding van deze hervorming bleek het vanuit de bezorgdheid tot coherentie eveneens wenselijk om de terminologie te moderniseren en de sancties aan te passen van andere misdrijven tegen de openbare orde gepleegd door ambtenaren (verduistering — artikel 240 tot 242 van het Strafwetboek, knevelarij — artikel 243 van het Strafwetboek, belangenname — artikel 244 van het Strafwetboek).

2. Krachtlijnen van de voorgestelde hervormingen

2.1. Concepten en terminologie

Men heeft geopteerd voor een algemene herformulering van de bepalingen op de omkoping. Deze herformulering heeft tot doel de tekst op conceptueel vlak coherenter te maken, en meer leesbaar en doorzichtig voor de rechtzoekenden.

Men heeft getracht de structuur van de bepalingen in het Strafwetboek betreffende de omkoping te verhelderen. Artikel 246 van het Strafwetboek, in het ontwerp, bevat de onderscheiden definities van de constitutieve basiselementen van de actieve en de passieve omkoping. Artikel 247 brengt onderscheidingen aan naargelang van het doel dat beoogd wordt door de omkoping, en past de toepasselijke sancties hieraan aan. De artikelen 248 en 249 voorzien de sancties die van toepassing zijn op bepaalde categorieën van personen (politieambtenaren, personen met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en leden van het openbaar ministerie in artikel 248; scheidsrechters, rechters-assessoren, gezworenen en rechters in artikel 249). De artikelen 250 en 251 betreffen de toepassing van de bepalingen op buitenlandse en internationale ambtenaren. Tot slot betreft artikel 252 een specifieke sanctie (ontzetting).

Vervolgens heeft men geprobeerd de concepten te verhelderen. In het amendement definieert één artikel de passieve omkoping en de actieve omkoping, terwijl op dit moment de passieve omkoping in artikel 246 wordt omschreven en de actieve omkoping in artikel 252.

Ten gevolge van de opmerkingen van de Raad van State, en rekening houdend met de verplichtingen die opgelegd worden door de internationale overeenkomsten en met de staat van het recht in de buurlanden, heeft de regering besloten om de idee te verlaten dat het doorslaggevende constitutieve element van

Il s'agit tout d'abord de clarifier les concepts de base de la matière et de moderniser la terminologie, en tenant compte de la jurisprudence de la Cour de cassation et des conventions internationales (en particulier de l'Union européenne) élaborées en la matière.

Le deuxième objectif est de combler les lacunes qui existent actuellement dans le droit belge en ce qui concerne les incriminations. L'amendement vise en particulier à incriminer la corruption consistant dans une sollicitation par une personne exerçant une fonction publique (ce qui correspond, dans la logique actuelle du code, à la tentative de corruption passive), le trafic d'influence, la corruption du candidat à une fonction publique, la corruption de fonctionnaires internationaux, celle de fonctionnaires étrangers et enfin la corruption privée.

Le troisième objectif est de combler les lacunes en matière de sanction, essentiellement en généralisant la possibilité de l'interdiction prévue à l'article 33 du Code pénal, et d'adapter les sanctions aux tendances pénologiques actuelles.

Le dernier objectif consiste à élargir la compétence extraterritoriale du juge belge en ce qui concerne la corruption impliquant des fonctionnaires internationaux ou d'un État étranger, de même qu'en ce qui concerne la corruption commise à l'étranger à l'égard de personnes exerçant des fonctions publiques en Belgique.

À l'occasion de cette réforme, il a paru également souhaitable, dans un souci de cohérence, de moderniser la terminologie et d'adapter les sanctions en ce qui concerne d'autres infractions contre l'ordre public commises par des fonctionnaires (détournement — art. 240 à 242 du Code pénal, concussion — art. 243 du Code pénal, prise d'intérêt — art. 244 du Code pénal).

2. Lignes de force des réformes proposées

2.1. Concepts et terminologie

On a opté pour une reformulation générale des dispositions sur la corruption. Cette reformulation a pour objectif de rendre le texte plus cohérent sur le plan conceptuel, de même que plus lisible et plus transparent pour le justiciable.

On s'est efforcé de clarifier la structure des dispositions du Code pénal relatives à la corruption. L'article 246 du Code pénal, en projet, contient les définitions séparées des éléments constitutifs de base de la corruption active et passive. L'article 247 établit des distinctions en fonction de l'objet visé par la corruption et module les sanctions applicables en fonction de celui-ci. Les articles 248 et 249 prévoient les sanctions applicables à des catégories particulières de personnes (fonctionnaire de police, personnes revêtues de la qualité d'officier de police judiciaire, membres du ministère public à l'article 248; arbitres, juges assesseurs, jurés, juges à l'article 249). Les articles 250 et 251 concernent l'application des dispositions aux fonctionnaires étrangers et internationaux. Enfin, l'article 252 concerne une sanction particulière (interdiction).

On a ensuite essayé de clarifier les concepts. Dans l'amendement un seul article définit la corruption passive et la corruption active, alors qu'actuellement la corruption passive est contenue à l'article 246 et la corruption active à l'article 252.

Suite aux remarques du Conseil d'État, et en tenant compte des obligations imposées par les conventions internationales et de l'état de droit dans les pays voisins, le gouvernement s'est résolu à abandonner l'idée que l'élément constitutif déterminant de la corruption est l'existence du pacte de corruption, c'est-à-dire de

corruptie het bestaan is van een corruptie-pact, dat wil zeggen de afspraak tussen de twee partijen dat de persoon die een openbaar ambt uitoefent een bepaald gedrag aanneemt in ruil voor een bepaald voordeel. In deze amendementen en in tegenstelling met het huidige van kracht zijnde recht, bestaat het feit van passieve omkoping voortaan uit de eenzijdige handeling van een openbaar ambtenaar die iemand anders om een voordeel vraagt teneinde een bepaald gedrag aan te nemen in het kader van zijn ambt, en bestaat het feit van actieve omkoping uit de eenzijdige handeling van een privépersoon die enig voordeel voorstelt aan een openbaar ambtenaar opdat deze een bepaald gedrag zou aannemen. In de logica van de huidige bepalingen van het wetboek zouden dergelijke feiten slechts pogingen tot omkoping uitmaken, met het gevolg dat artikel 51 van het Strafwetboek erop van toepassing zou zijn (dat vereist dat het voornemen om het misdrijf te plegen veruiterlijk is « door uitwendige daden die een begin van uitvoering van het voorgenomen misdrijf uitmaken en die gestaakt zijn of hun uitwerking hebben gemist door omstandigheden die onafhankelijk zijn van de wil van de dader »), terwijl het voortaan om ogenblikkelijke misdrijven gaat, die voltooid zijn op het moment van de vraag of het voorstel, met de juridische gevolgen die daaruit voortvloeien. De regering heeft nochtans gepoogd ervoor te zorgen dat deze verandering van logica zich niet vertaalt in een overbestrafing, en heeft erop toegezien dat een strafgradatie werd behouden die rekening houdt met de objectieve zwaarte van de feiten.

In deze opvatting is het bestaan van een corruptie-pact, dat wil zeggen de ontmoeting van twee wilsuitingen, niet langer het doorslaggevende element van het misdrijf, maar wordt het integendeel een objectieve verzwarende omstandigheid van het feit.

Op dezelfde manier heeft de aard van het gedrag beoogd door de omkoping geen gevolg voor de strafbaarheid van het feit, maar wordt dit enkel in aanmerking genomen voor de hoogte van de toepasselijke straf.

Het feit dat bepaalde zaken aan de omgekochte zijn gegeven of hem gewoon zijn beloofd zonder dat ze later gegeven worden, heeft daarentegen geen invloed op het bestaan of de ernst van het misdrijf.

De structuur en de terminologie van de definities van het nieuwe voorgestelde artikel 246 inspireren zich grotendeels op die van de bepalingen in de overeenkomsten van de Europese Unie. Zo worden een aantal nieuwe elementen — die door de doctrine en de rechtspraak reeds opgenomen waren in de definiëring van het misdrijf — expliciet vermeld. De notie van giften en geschenken is vervangen door die van « voordelen van welke aard dan ook », die onnodige controverses rond de aard van de beoogde zaken vermijdt. Het aanvaarden of het voorstel kan gebeuren « rechtstreeks of door tussenpersonen » (deze precisering bevond zich reeds in de strafbaarstelling van belangennemings — artikel 245 van het Strafwetboek). Het aanbod, de belofte of het voordeel kan voorgesteld en aanvaard worden door de omgekochte persoon « voor zichzelf of voor een derde ».

Om de tekst verteerbaarder te maken en controverses over het toepassingsgebied van de bepalingen te voorkomen, heeft men de uitdrukking « ieder openbaar officier of ambtenaar, ieder met een openbare dienst belaste persoon » vervangen door de notie « iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent ». Deze notie dekt alle categorieën van personen die, ongeacht hun statuut (federale, gewestelijke, gemeenschapsambtenaren, provinciale of gemeentelijke officieren of ambtenaren; verkozen mandatarissen; openbare officieren; tijdelijke of permanente dragers van een deeltje van de openbare macht of het openbaar gezag; zelfs privépersonen belast met een opdracht van openbare dienst), enig openbaar ambt uitoefenen. Om te voldoen aan de twijfel geuit door de Raad van State hieromtrent, dient benadrukt te worden dat het niet de bedoeling is van de regering om met deze vereenvoudiging van de tekst het toepassingsgebied te veranderen van de bepalingen over omkoping ten aanzien van de personen, zoals het bepaald wordt door de rechtspraak en de rechtsleer, maar wel om

l'accord entre les deux parties pour que la personne exerçant une fonction publique adopte un comportement déterminé en échange d'un avantage déterminé. Dans les présents amendements, et à la différence du droit actuellement en vigueur, constitue désormais un fait de corruption passive le simple acte unilatéral d'un fonctionnaire public qui sollicite d'autrui un avantage pour adopter un comportement déterminé dans le cadre de sa fonction et constitue un fait de corruption active le simple acte unilatéral de la personne privée qui propose un avantage quelconque à un fonctionnaire public pour que celui-ci adopte un comportement déterminé. Dans la logique des dispositions actuelles du code, de tels faits ne pourraient constituer que des tentatives de corruption, avec la conséquence que s'y applique l'article 51 du Code pénal (qui exige que la résolution de commettre l'infraction ait été « manifestée par des actes extérieurs qui forment un commencement d'exécution et qui n'ont été suspendus ou n'ont manqué leur effet que par des circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur »), tandis qu'il s'agira désormais d'infractions instantanées, consommées au moment de la sollicitation ou de la proposition, avec les conséquences juridiques qui en découlent. Le gouvernement s'est toutefois efforcé de faire en sorte que ce changement de logique ne se traduise pas par une sur-pénalisation et a veillé à maintenir une gradation des peines qui tienne compte de la gravité objective des faits.

Dans cet esprit, l'existence d'un pacte de corruption, c'est-à-dire la rencontre de volontés, n'est plus l'élément déterminant de l'infraction, mais devient par contre un élément d'aggravation objective du fait.

De la même manière, la nature du comportement visé par la corruption n'a pas d'incidence sur la punissabilité du fait, mais elle est prise en considération pour le taux de la peine applicable.

Par contre, le fait que des choses aient été effectivement données au corrompu ou aient été simplement promises, sans avoir encore été données, n'a pas d'incidence sur l'existence ou la gravité de l'infraction.

La structure et la terminologie des définitions de l'article 246 nouveau proposé s'inspirent largement de celle des dispositions contenues dans les conventions de l'Union européenne. Ainsi, de nouveaux éléments — qui étaient déjà englobés dans la définition de l'infraction par la doctrine et la jurisprudence — sont mentionnés explicitement. La notion de dons et présents est remplacée par celle d'« avantages de toute nature », qui évite des controverses inutiles sur la nature des choses visées. L'acceptation ou la proposition peut être faite « directement ou par interposition de personnes » (cette précision figurait déjà dans l'incrimination de la prise d'intérêt — article 245 du Code pénal). L'offre, la promesse ou l'avantage peuvent être proposés et acceptés par la personne corrompue « pour elle-même ou pour un tiers ».

Pour alléger le texte et éviter des controverses sur le champ d'application des dispositions, on a remplacé l'expression « tout fonctionnaire ou officier public, toute personne chargée d'un service public » par la notion « toute personne qui exerce une fonction publique ». Cette notion couvre toutes les catégories de personnes qui, quel que soit leur statut (fonctionnaires ou agents publics fédéraux, régionaux, communautaires, provinciaux, communaux; mandataires élus; officiers publics; dépositaires d'une manière temporaire ou permanente d'une parcelle de la puissance publique ou de l'autorité publique; personnes même privées, chargées d'une mission de service public), exercent une fonction publique, quelle qu'elle soit. Pour répondre au doute exprimé par le Conseil d'État à ce sujet, il faut insister sur le fait que l'intention du gouvernement, en précédant à cette simplification du texte, n'est pas de modifier le champ d'application des dispositions sur la corruption en ce qui concerne les personnes, tel qu'il peut être dégagé de la jurisprudence et de la doctrine, mais

door een algemene formulering elke onzekerheid uit te sluiten rond het feit of bovenvermelde beroepscategorie al dan niet onder de toepassing van de wet valt.

Het bestaan van de dubbele definitie in artikel 246 maakt het mogelijk niet in herhalingen te vallen, wat ertoe zou leiden dat de tekst verzaagd en minder direct begrijpelijk wordt.

2.2. Nieuwe strafbaarstellingen

Dit amendement dekt een hypothese die niet strafbaar is gesteld onder het huidige recht: een openbaar ambtenaar die in het kader van de uitoefening van zijn ambt om een voordeel vraagt (wat een poging tot passieve omkoping zou zijn in de logica van de huidige bepalingen).

Artikel 247, § 4, van het amendement bestraft bovendien de omkoping indien een persoon die een openbaar ambt uitoefent gebruik maakt van zijn echte of vermeende invloed die hij wegens zijn ambt heeft om een handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur of het nalaten van die handeling te voorkomen.

De omkoping bestaat in het huidige Belgische recht slechts voor zover het gedrag betrekking heeft op een handeling van het ambt van de persoon die een openbaar ambt uitoefent. Er bestaan echter gevallen waarin de omkoping geen betrekking heeft op een handeling die deel uitmaakt van het ambt van de omgekochte, maar op de invloed die de omgekochte bereid is uit te oefenen om te verkrijgen dat die handeling door een derde wordt verricht.

Dergelijke hypothesen beantwoorden goed aan de logica van de omkoping en zouden dus bestraft moeten worden, maar ze vallen niet onder de toepassing van de huidige strafrechtelijke bepalingen terzake. De doelstelling hier is deze lacune op te vullen.

Het amendement beoogt ook de omkoping van buitenlandse ambtenaren te straffen door een nieuw artikel 250 in te voegen in het Strafwetboek. Deze bepaling assimileert de buitenlandse ambtenaren met de Belgische ambtenaren voor de misdrijven van omkoping bepaald in de artikelen 246 en 247.

Het Belgisch recht bestraft enkel de omkoping van Belgische openbare ambtenaren. De traditionele reden daarvan is dat een van de functies van het strafrecht de bescherming is van de Belgische Staat en van de openbare orde, en niet van vreemde Staten. Deze rechtvaardiging heeft geen bestaansrecht meer vandaag, en het is noodzakelijk om het omkopen van buitenlandse openbare overheden te kunnen straffen: boven de bescherming van de Belgische openbare orde, moet ook de openbare orde van de Europese Unie in haar geheel worden beschermd, maar ook die van andere vreemde Staten, in het bijzonder in het kader van internationale handelstransacties.

Wat betreft de verhoudingen met de lidstaten van de Europese Unie, is een dergelijke assimilatie een verplichting die voortvloeit uit artikel 1 van het protocol en de overeenkomst die hierboven genoemd zijn. Zij bepalen dat «met de uitdrukking «ambtenaar» wordt bedoeld iedere ambtenaar, met inbegrip van iedere nationale ambtenaar van een andere lidstaat».

Dit geldt evenzeer voor de andere Staten die geen lid zijn van de Europese Unie. Ten gevolge van de opmerking van de Raad van State op dit punt is het onderscheid dat in het oorspronkelijke wetsontwerp is gemaakt tussen de lidstaten van de Europese Unie en de andere vreemde Staten opgeheven om te voorkomen dat die bepaling geïnterpreteerd kon worden als discriminatoir in haar gevolgen, aangezien voor twee identieke feiten die gepleegd zijn in België het ene strafbaar zou zijn en het andere niet, enkel wegens de identiteit van de Staat waarvan de ambtenaar die betrokken is bij de omkoping afhangt en de Staat van het interne recht van dit land. De opheffing van dit onderscheid wordt bovendien gerechtvaardigd door de noodzaak om zich te conformeren aan de ver-

bien d'exclure, par une expression tout à fait générale, toute incertitude sur le fait de savoir si telle catégorie professionnelle susmentionnée serait couverte ou non par la loi.

L'existence de cette double définition à l'article 246 permet de faire l'économie de répétitions qui conduiraient à alourdir le texte et à rendre la compréhension moins immédiate.

2.2. Nouvelles incriminations

Le présent amendement couvre une hypothèse non punissable en vertu du droit actuel: celle de la sollicitation d'un avantage par un fonctionnaire public dans le cadre de l'exercice de ses fonctions (qui serait une tentative de corruption passive dans la logique des dispositions actuelles).

L'article 247, § 4, de l'amendement sanctionne par ailleurs la corruption lorsqu'elle a pour objet l'usage par une personne qui exerce une fonction publique de l'influence réelle ou supposée dont elle dispose du fait de sa fonction, afin d'obtenir un acte d'une autorité ou d'une administration publique ou l'abstention d'un tel acte.

La corruption n'existe actuellement en droit belge que pour autant que le comportement porte sur un acte de la fonction de la personne qui exerce une fonction publique. Or il existe des hypothèses où la corruption ne porte pas sur un acte entrant dans la fonction de la personne corrompue, mais sur l'influence que la personne corrompue est prête à exercer pour pousser à l'accomplissement de cet acte par un tiers.

De telles hypothèses répondent bien à la logique de la corruption et devraient donc être réprimées à ce titre, mais elles ne tombent pas sous le coup des dispositions pénales actuelles en la matière. L'objectif à cet égard est de combler cette lacune.

L'amendement vise à incriminer la corruption de fonctionnaires étrangers, en insérant un article 250 nouveau dans le code pénal. Cette disposition assimile les fonctionnaires étrangers aux fonctionnaires belges en ce qui concerne les infractions de corruption prévues par les articles 246 et 247.

Le droit belge ne sanctionne que la corruption de fonctionnaires publics belges. La raison traditionnelle en est qu'une des fonctions du droit pénal est de protéger l'État et l'ordre public belge, et non pas les États étrangers. Cette justification n'a plus de raison d'être aujourd'hui et il est nécessaire de pouvoir sanctionner la corruption d'autorités publiques étrangères: au-delà de la protection de l'ordre public belge, il faut envisager la protection de l'ordre public de l'Union européenne dans son ensemble, mais également des autres États étrangers, en particulier dans le cadre des transactions commerciales internationales.

En ce qui concerne les relations avec les États membres de l'Union européenne, une telle assimilation est une obligation découlant de l'article 1er du protocole et de la convention susmentionnés, qui prévoient que «l'expression «fonctionnaire» désigne tout fonctionnaire, y compris tout fonctionnaire national d'un autre État membre».

Ceci vaut également pour les autres États non membres de l'Union européenne. Suite à l'observation faite par le Conseil d'État à cet égard, la distinction faite dans le projet initial entre les États membres de l'Union européenne et les autres États étrangers a été supprimée, pour éviter que la disposition puisse être interprétée comme étant discriminatoire dans ses effets, dans la mesure où deux faits identiques commis en Belgique seraient l'un punissable et l'autre non en raison de l'identité de l'État dont relève le fonctionnaire concerné par la corruption et de l'état du droit interne de ce pays. La suppression de cette distinction se justifie en outre par la nécessité de se conformer à l'obligation imposée par l'article 1er de la convention OCDE en la matière, qui vise la corruption active

plichting opgelegd door artikel 1 van de OESO-overeenkomst in deze materie, die de actieve omkoping beoogt van «buitenlandse ambtenaren», zonder een onderscheid te maken naar gelang van het vreemde land waarvan deze afhangen.

Het ontwerp beoogt ook de strafbaarstelling van de omkoping van internationale ambtenaren die deel uitmaken van internationale publiekrechtelijke organisaties, door een nieuw artikel 251 in te voegen in het Strafwetboek. Deze bepaling assimileert de internationale ambtenaren met de Belgische ambtenaren wat betreft de misdrijven van omkoping bepaald in de artikelen 246 en 247.

Deze assimilatie wordt op dezelfde manier gerechtvaardigd als die van de buitenlandse ambtenaren. Wat betreft de omkoping van internationale ambtenaren, is de kwestie nog crucialer daar de internationale organisaties zelf geen bevoegdheid hebben om aan hun ambtenaren strafrechtelijk sancties op te leggen.

Voor de betrekkingen met de lidstaten van de Europese Unie is een dergelijke assimilatie een verplichting die voortvloeit uit artikel 1 van het protocol en van de bovenvermelde overeenkomst die bepalen dat onder het begrip «ambtenaar» alle ambtenaren, d.w.z. zowel Europese ambtenaren als nationale ambtenaren, verstaan worden.

Tot slot voorziet het amendement in de bestraffing van private omkoping, door de artikelen 504*bis* en 504*ter* in te voegen in het Strafwetboek met het doel de omkoping in de privé-sector te straffen, in geval een werknemer, een bediende, een bestuurder, een zaakvoerder of een lasthebber aanvaardt om, tegen beloning, een bepaald gedrag aan te nemen zonder medeweten van zijn werkgever, zijn raad van bestuur of zijn algemene vergadering en in strijd met de uitdrukkelijke onderrichtingen van deze laatsten, met de uitdrukkelijke interne regels van de onderneming, of met de deontologische beroepsregels, of op een manier die duidelijk indruist tegen het wettelijk belang van de betrokken rechtspersoon of natuurlijke persoon.

De omkoping van het personeel van een private onderneming, rechtspersoon of niet, is momenteel niet als zodanig strafbaar in het Belgisch recht. Het is nochtans duidelijk dat een klant van een onderneming kan proberen een bediende ervan om te kopen om er bepaalde voordelen van te krijgen. Men moet bovendien aanstippen dat de omkoping binnen een private onderneming voor een criminele organisatie een middel kan zijn om te infiltreren in de legale economische activiteit, en eventueel een eerste stap naar de omkoping van openbare overheden door deze onderneming met het oog op de toewijzing van openbare subsidies of openbare aanbestedingen.

De moeilijkheid is vast stellen wat een onwettige betaling is die een bestanddeel is van omkoping, gegeven het feit dat de wederzijdse toekenning van economische voordelen tussen klanten en leveranciers en economische basisactiviteit is binnen een concurrentiële markt. Dat is de reden waarom het ontwerp voorziet in twee cumulatieve voorwaarden bovenop de eenzijdige omkopingshandeling (een vraag voor de passieve omkoping of een voorstel voor de actieve omkoping). Eerst en vooral is het nodig dat de bediende gehandeld heeft zonder medeweten van zijn werkgever. Deze voorwaarde is nochtans niet voldoende, omdat wat in dit geval op het spel staat in de eerste plaats de contractuele relatie is tussen werknemer en werkgever: het gaat om een feit dat aanleiding zou kunnen geven tot ontslag wegens zware fout, maar het is ook mogelijk dat de werkgever de keuze die buiten zijn weten door zijn werknemer gemaakt is, achteraf goedkeurt. Het ontwerp voorziet dus nog in een bijkomende voorwaarde opdat het feit strafrechtelijk strafbaar kan zijn: de handeling verricht zonder medeweten van de werkgever is eveneens in strijd met onderrichtingen, interne regels, of deontologische beroepsregels, of op een manier die duidelijk indruist tegen het wettelijk belang van de betrokken rechtspersoon of natuurlijke persoon.

Het is dus zeker niet de bedoeling van deze bepaling om de goede werking van private ondernemingen in gevaar te brengen,

d'«agents publics étrangers», sans établir de distinction en fonction du pays étranger dont relèvent ceux-ci.

Le projet vise également à incriminer la corruption de fonctionnaires internationaux, relevant d'organisations de droit international public, en insérant un article 251 nouveau dans le code pénal. Cette disposition assimile les fonctionnaires internationaux aux fonctionnaires belges en ce qui concerne les infractions de corruption prévues par les articles 246 et 247.

Cette assimilation se justifie de la même manière que pour les fonctionnaires étrangers. En ce qui concerne la corruption de fonctionnaires internationaux, la question est d'autant plus cruciale que les organisations internationales n'ont pas elles-mêmes le pouvoir de sanctionner pénalement leurs fonctionnaires.

En ce qui concerne les relations avec les États membres de l'Union européenne, une telle assimilation est une obligation découlant de l'article 1er du protocole et de la convention susmentionnés, qui prévoient que «l'expression 'fonctionnaire' désigne tout fonctionnaire, tant communautaire que national».

Enfin, l'amendement vise à sanctionner la corruption privée, en insérant des articles 504*bis* et 504*ter* dans le Code pénal pour sanctionner la corruption dans le secteur privé, dans le cas où un employé, un préposé, un administrateur, un gérant ou un mandataire accepte d'adopter, contre rémunération, un comportement déterminé à l'insu de son employeur ou de son conseil d'administration ou de son assemblée générale, et en violation des instructions expresses de celui-ci ou de celle-ci, des règles internes expresses de l'entreprise ou des règles déontologiques de la profession, ou manifestation de façon contraire à l'intérêt légitime de la personne morale ou physique concernée.

La corruption du personnel d'une entité privée, personne morale ou non, n'est pas actuellement punissable en tant que telle en droit belge. Il est pourtant clair que le client d'une entreprise peut chercher à corrompre un préposé de celle-ci pour obtenir d'elle des avantages. Il faut noter par ailleurs que la corruption au sein d'une entité privée peut constituer un moyen d'infiltration de l'activité économique licite pour une organisation criminelle, et éventuellement une première étape en vue de la corruption d'autorités publiques par cette entreprise, en vue de l'attribution de subsides publics ou de marchés publics.

La difficulté est de déterminer ce qui est un paiement illicite constitutif de corruption, l'octroi d'avantages économiques entre clients et fournisseurs étant un élément de base de l'activité économique au sein d'un marché concurrentiel. C'est la raison pour laquelle la disposition en projet prévoit, outre l'existence d'un acte unilatéral de corruption (solicitation pour la corruption passive ou proposition pour la corruption active), deux conditions cumulatives. Tout d'abord, il faut que le préposé ait agi à l'insu de son employeur. Cette condition n'est cependant pas suffisante, parce que ce qui est en jeu, dans ce cas, c'est d'abord la relation contractuelle entre l'employé et son employeur: il s'agit d'un fait qui pourrait donner lieu à licenciement pour faute grave, mais il est possible également que l'employeur ratifie ultérieurement le choix fait à son insu par son employé. Le projet prévoit donc une condition supplémentaire pour que le fait soit punissable pénalement: l'acte fait à l'insu de l'employeur a également été fait en violation des instructions, des règles internes ou des règles déontologiques de la profession, ou manifestation de façon contraire à l'intérêt légitime de la personne morale ou physique concernée.

L'objectif de cette disposition n'est donc certainement pas de mettre en péril le bon fonctionnement des entreprises privées,

maar wel om een specifiek strafrechtelijk wapen te hebben die de strijd tegen oneerlijke praktijken die mogelijk schade kunnen toebrengen aan het interne evenwicht van deze ondernemingen en daardoor de economische openbare orde kunnen destabiliseren.

2.3. De sancties

De eerste doelstelling op het gebied van sancties, opgenomen in de regeringsverklaring zelf, is de veralgemening van de mogelijkheid van de rechter om de ontzetting van rechten uit te spreken. In het huidige systeem is er één enkel geval waarin tegen een persoon die is veroordeeld wegens omkoping niet de ontzetting bepaald in artikel 33 van het Strafwetboek kan worden uitgesproken, en dat is in geval de omkoping betrekking heeft op een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling. Deze situatie, die reeds bevestigd is door het Hof van Cassatie (Cas. 15 februari 1965, Pas. I., 610-612), is een niet te rechtvaardigen anomalie. Het voorgesteld nieuwe artikel 252 voorziet in een algemene mogelijkheid om de ontzetting uit te spreken voor alle misdrijven van omkoping.

De tweede doelstelling die nagestreefd wordt bij de sancties, is de aanpassing van de straftarieven. In de geest van de beleidsnota inzake strafrechtelijk beleid en strafuitvoering zijn de minima van de gevangenisstraffen op zes maanden gebracht: ofwel oordeelt de rechter dat de zwaarste van de feiten een gevangenisstraf rechtvaardigt, en die zal dan hoger zijn dan zes maanden, ofwel legt hij enkel een geldboete op. Bovendien zijn de maxima van de geldboetes verhoogd overeenkomstig de tarieven bepaald in de nieuwe wetten voor misdrijven van gelijkaardige zwaarte — witwassen, fraude: van 10 000 frank ($\times 200 = 2$ miljoen) voor feiten van gemiddelde zwaarte tot 100 000 frank ($\times 200 = 20$ miljoen) voor de zwaarste feiten.

Er is nog in andere sancties voorzien. Het gaat om bijzondere beroepsverboden: enerzijds het verbod om deel te nemen aan overheidsopdrachten (voor de publieke omkoping), en anderzijds het verbod om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen in de economische sector (voor de private omkoping).

2.4. Extra-territoriale bevoegdheid

Tot slot bevatten de amendementen een bepaling betreffende de vervolging van omkopingsmisdrijven die gepleegd zijn buiten het grondgebied van België. Rekening houdend met de internationalisering van de economische activiteiten, met de uitbreidingen waarin het amendement voorziet, met name wat betreft de omkoping van internationale ambtenaren en van buitenlandse ambtenaren, en met de internationale verplichtingen die aangegaan zijn door België, bleek het noodzakelijk om te voorzien in bijzondere bepalingen voor dit punt, om verder te gaan dan de klassieke criteria van extraterritoriale bevoegdheid waarin de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering reeds voorziet.

*
* *

Door het aannemen van deze tekst wordt het mogelijk om, zonder revolutionaire veranderingen aan te brengen in ons strafrechtelijk systeem, belangrijke lacunes in het Belgisch recht te dichten en zou België een coherente en moderne wetgeving krijgen op het gebied van de strijd tegen omkoping, in de lijn van de internationale akten en de aan de gang zijnde werkzaamheden van de internationale organisaties (Europese Unie, Raad van Europa, OESO, UNO). Die wetgeving kan zelfs dienen als wetgevend model voor de discussies over deze materie in deze organisaties.

B. ARTIKELSGEWIJZE COMMENTAAR

Artikel 2

Dit artikel wijzigt het opschrift van titel IV van het tweede boek van het Strafwetboek door de woorden «personen die een openbaar ambt uitoefenen» te gebruiken.

mais au contraire de donner une arme pénale spécifique pour lutter contre des agissements malhonnêtes qui risquent de porter atteinte à l'équilibre de ces entreprises et par là à déstabiliser l'ordre public économique.

2.3. Les sanctions

Le premier objectif en matière de sanction, contenu dans la déclaration gouvernementale elle-même, c'est de généraliser la possibilité pour le juge de prononcer l'interdiction des droits. Dans le système actuel, il existe un seul cas où la personne condamnée pour fait de corruption ne peut faire l'objet de l'interdiction des droits prévue à l'article 33 du Code pénal, c'est le cas où la corruption porte sur un acte juste mais non sujet à salaire. Cette situation, qui a déjà été confirmée par la Cour de cassation (Cass. 15 février 1965, Pas. I, n° 610-612), constitue une anomalie sans justification. L'article 252 nouveau proposé prévoit une possibilité générale de prononcer l'interdiction pour toutes les infractions de corruption.

Le deuxième objectif poursuivi en ce qui concerne les sanctions, c'est l'adaptation des taux des peines. Dans l'esprit de la note de politique sur la politique pénale et l'exécution des peines, les minima d'emprisonnement prévus ont été portés à six mois: soit le juge estimera que la gravité des faits justifie une peine d'emprisonnement et celle-ci sera supérieure à six mois, soit il prononcera seulement une peine d'amende. Par ailleurs, les maxima des amendes ont été augmentés conformément aux taux prévus par les nouvelles lois pour des infractions de même gravité — blanchiment, fraudes: de 10 000 francs ($\times 200$: soit 2 000 000 francs) pour les faits de moyenne gravité jusqu'à 100 000 francs ($\times 200$: soit 20 millions) pour les faits les plus graves.

Deux autres sanctions ont été prévues. Il s'agit d'interdictions professionnelles particulières: d'une part l'interdiction de prendre part aux marchés publics (pour la corruption publique), d'autre part l'interdiction d'exercer certaines fonctions, professions ou activités dans le secteur économique (pour la corruption privée).

2.4. Compétence extra-territoriale

Les amendements contiennent enfin une disposition relative à la poursuite des infractions de corruption commises hors du territoire de la Belgique. Compte tenu de l'internationalisation de l'activité économique, des extensions prévues par l'amendement, en particulier en ce qui concerne la corruption des fonctionnaires internationaux et des fonctionnaires étrangers, et des obligations internationales contractées par la Belgique en la matière, il est apparu nécessaire de prévoir des dispositions spécifiques à ce sujet, pour aller au-delà des critères de compétence extra-territoriale classiques déjà prévus par le titre préliminaire du code de procédure pénale.

*
* *

L'adoption d'un tel texte, sans apporter de modification révolutionnaire à notre système pénal, permettrait de combler des lacunes importantes du droit belge et doterait la Belgique d'une législation cohérente et moderne dans le domaine de la lutte contre la corruption, s'inscrivant dans la ligne des instruments et des travaux au sein des enceintes internationales (Union européenne, Conseil de l'Europe, OCDE, ONU), qui pourrait même servir de modèle législatif pour les discussions à ce sujet au sein de ces enceintes.

B. COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cet article modifie l'intitulé du titre IV du livre II du Code pénal en utilisant les termes «personnes qui exercent une fonction publique».

Artikel 3

Dit artikel vervangt hoofdstuk III van titel IV door een nieuw hoofdstuk III, dat de artikelen 240 tot 244 van het Strafwetboek omvat. Deze artikelen hebben in hoofdzaak terminologische wijzigingen ondergaan waarvan de redenen zijn uitgelegd in het algemeen gedeelte van deze verantwoording. In alle gevallen is de notie van «persoon die een openbaar ambt uitoefent» geïntroduceerd, en vervangt het begrip «ambt» systematisch het begrip «bediening».

Hieronder worden de andere aanpassingen van deze bepalingen toegelicht.

Het nieuwe artikel 240 neemt de inhoud van het oude artikel 240 over. De geldboete is verhoogd in vergelijking met die in het huidige artikel 244. De verlichting van de straf in geval van verduistering die lager is dan de gestelde zekerheid, wordt afgeschaft.

Het nieuwe artikel 241 neemt de inhoud van het oude artikel 241 over. De geldboete is verhoogd. Een derde hypothese wordt toegevoegd aan die waarin reeds voorzien is (bewaarder; persoon aan wie de stukken zijn meegedeeld uit hoofde van zijn ambt): het is de hypothese waarin de persoon wegens zijn ambt toegang gehad heeft tot stukken. Deze laatste hypothese beoogt het geval waarin de persoon die een openbaar ambt uitoefent, mogelijkheden die voortvloeien uit zijn ambt gebruikt heeft om toegang te hebben tot stukken die niet voor hem bestemd waren en waarover hij geen bepaalde verantwoordelijkheid had. De suggestie van de Raad van State, namelijk het uitdrukkelijk vermelden van geautomatiseerde informatiedragers of magnetische informatiedragers, is niet gevolgd. Immers, de vernietiging van akten en titels moet strafbaar zijn, ongeacht de informatiedrager waarop ze bewaard zijn.

Het nieuwe artikel 242 neemt de inhoud van het oude artikel 242 over. De gevangenisstraf is verhoogd tot twee jaar en de geldboete is gestegen. In de Franse versie zijn de woorden «procédures criminelles» vervangen door de woorden «actes de la procédure». Geïnformaliseerde of magnetische dragers worden ook gedekt.

Het nieuwe artikel 243 neemt de inhoud van het oude artikel 243 over. De geldboete is verhoogd. Het nieuwe artikel 244 neemt de inhoud van het oude artikel 245 over. De geldboete is verhoogd. Het oude artikel 244 verdwijnt, aangezien zijn inhoud opgenomen is in de bestaande bepalingen.

Artikel 4

Het opschrift van hoofdstuk IV wordt aangepast overeenkomstig de terminologische wijzigingen die zijn toegelicht in het algemeen gedeelte.

Artikel 246. Artikel 246 bevat de definitie van passieve omkoping (§ 1) en van actieve omkoping (§ 2). Overeenkomstig hetgeen gezegd is in het algemeen gedeelte over de gevolgde logica, is wat hier gedefinieerd wordt, de eenzijdige handeling van omkoping. Wat betreft het doel van de omkoping, worden die verschillende mogelijke doelen opgesomd in artikel 247, dat ook sancties bevat naar gelang van de respectievelijke zwaarte.

Artikel 245, § 3, assimileert met een persoon die een openbaar ambt uitoefent ook elke persoon die zich kandidaat gesteld heeft voor dit ambt of die zich voorstelt als degene die dit ambt later zal uitoefenen. Het beoogde doel is om, de omkoping reeds vanaf het begin te kunnen bestraffen, zelfs indien dit afgesproken is tussen private personen in het vooruitzicht van de toetreding van een van de partijen tot een openbaar ambt, met het oog op de latere uitvoering van een handeling naar aanleiding van de toekomstige uitoefening van dit ambt. Het doel van een dergelijke assimilatie is dubbel: enerzijds maakt zij het mogelijk personen te bestraffen

Article 3

Cet article remplace le chapitre III du titre IV par un chapitre III nouveau, qui contient les articles 240 à 244 du Code pénal. Ces articles ont subi pour l'essentiel des modifications terminologiques dont les raisons sont explicitées dans la partie générale de cette justification. Dans tous les cas, la notion de personne exerçant une fonction publique a été introduite, de même que la notion de «fonction» remplace systématiquement celle de «charge».

On indiquera ci-dessous les autres modifications apportées à ces dispositions.

L'article 240 nouveau reprend le contenu de l'article 240 ancien. La peine d'amende est augmentée par rapport à celle prévue par l'article 244 actuel. L'atténuation de peine en cas de détournement inférieur au cautionnement est supprimée.

L'article 241 nouveau reprend le contenu de l'article 241 ancien. La peine d'amende est augmentée. Une troisième hypothèse est ajoutée à celles déjà prévues (dépositaire, personne à qui les pièces ont été communiquées à raison de sa fonction): c'est celle dans laquelle la personne a eu accès aux pièces à raison de ses fonctions. Cette dernière hypothèse vise le cas où la personne qui exerce une fonction publique a utilisé des possibilités découlant de sa fonction pour avoir accès à des pièces qui ne lui étaient pas destinées et à propos desquelles il n'avait pas de responsabilité particulière. La suggestion du Conseil d'État, consistant à mentionner explicitement les supports informatique ou magnétique n'a pas été suivie. En effet, la destruction d'actes ou titres doit être punissable quel que soit le support au moyen duquel il sont conservés.

L'article 242 nouveau reprend le contenu de l'article 242 ancien. La peine d'emprisonnement est élevée à deux ans et la peine d'amende est augmentée. Les termes «procédures criminelles» dans la version française, sont remplacés par les termes «actes de la procédure». Les supports informatiques et magnétiques sont également couverts.

L'article 243 nouveau reprend le contenu de l'article 243 ancien. L'amende est augmentée. L'article 244 nouveau reprend le contenu de l'article 245 ancien. L'amende est augmentée. L'article 244 ancien disparaît, son contenu étant absorbé dans les dispositions existantes.

Article 4

L'intitulé du chapitre IV est modifié conformément aux modifications terminologiques indiquées dans la partie générale.

Article 246. L'article 246 contient la définition de la corruption passive (§ 1) et de la corruption active (§ 2). Conformément à ce qui a été dit dans la partie générale à propos de la logique retenue, ce qui est défini ici, c'est l'acte unilatéral de corruption en tant que tel. En ce qui concerne l'objet de la corruption, les différents objets sont énumérés à l'article 247, qui contient également des sanctions modulées en fonction de leur gravité respective.

L'article 245, § 3, assimile à une personne qui exerce une fonction publique toute personne qui s'est portée candidate à cette fonction ou qui se présente comme pouvant prochainement exercer cette fonction. L'objectif visé est de pouvoir sanctionner, dès l'origine, la corruption, même si elle est accomplie entre personnes privées en prévision de l'accession d'une des parties à une fonction publique, en vue de l'accomplissement ultérieur d'un acte à l'occasion de l'exercice futur de cette fonction. Le but d'une telle assimilation est double: d'une part, elle permet de punir des personnes qui ne sont pas encore titulaires d'une fonction publi-

die nog geen enkel openbaar ambt bekleden, zonder te moeten wachten tot ze dat ambt uitoefenen na de omkoping, maar anderszins beoogt zij ook personen te bestraffen die later toch geen openbaar ambt bekleden.

Dat is de reden waarom de regering de toevoeging die voorgesteld werd door de Raad van State niet heeft overgenomen. Die toevoeging zou precies verhinderen dat deze twee doelstellingen bereikt worden: men zou moeten wachten tot de persoon het openbaar ambt bekleedt opdat hij strafbaar kan zijn, en vervolging onmiddellijk na de vaststelling van de feiten — bijvoorbeeld in het kader van een verkiezingscampagne — zou onmogelijk zijn; bovendien zou omkoping van een persoon die later geen openbaar ambt bekleedt, onbestraft blijven.

Artikel 247. Artikel 247 bevat vier paragrafen, die vier mogelijke doelstellingen van de omkoping omschrijven. Deze kan beogen: het verrichten van een rechtmatige handeling (dit wil zeggen een handeling die de persoon die het openbaar ambt uitoefent sowieso verricht zou hebben, overeenkomstig de regels die dit ambt oplegt), het verrichten van een onrechtmatige handeling of het nalaten van een handeling die tot de ambtsplichten behoort, het verrichten van een misdaad of een wanbedrijf, of het gebruik van invloed voor het verrichten of het nalaten van een handeling.

Overeenkomstig de algemene logica van de tekst, zoals uitgelegd in het algemene gedeelte, wordt voor ieder geval een onderscheid gemaakt, wat betreft de toepasbare straf, tussen de hypothese van de eenzijdige handeling van omkoping en die van het corruptiepact. De straffen bepaald in dit artikel zijn van toepassing zowel voor de passieve omkoping als voor de actieve omkoping.

Artikel 247, § 1, bestraft omkoping tot het verrichten van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van het ambt. Dit is de hypothese die beoogd wordt door het huidige artikel 246, eerste lid. De straffen worden verhoogd [in geval van een corruptiepact: maximum van twee jaar in plaats van zes maanden voor de gevangenisstraf; maximum van 25 000 frank (= 5 000 000 frank) in plaats van 500 frank (= 100 000 frank) voor de geldboete].

Artikel 247, § 2, bestraft omkoping tot het verrichten van een onrechtmatige handeling naar aanleiding van de uitoefening van het ambt, of het nalaten van een handeling die tot de ambtsplichten behoort. Dit is de hypothese die beoogd wordt door het huidige artikel 246, tweede lid. De straffen worden verhoogd (drie jaar in plaats van één jaar, en 50 000 frank in plaats van 1 000 frank, in geval van een corruptiepact).

Artikel 247, § 2, derde lid, bestraft omkoping tot het verrichten van een onrechtmatige handeling naar aanleiding van de uitoefening van het ambt, of het nalaten van een handeling die tot de ambtsplichten behoort, indien dit gevolgen heeft. Dit is de hypothese waarin het huidige artikel 247 voorziet. De straffen worden verhoogd (vijf jaar in plaats van drie jaar en 75 000 frank in plaats van 3 000 frank).

Artikel 247, § 3, bestraft omkoping tot het plegen van een misdaad of een wanbedrijf. Dit is de hypothese waarin het huidige artikel 248 voorziet. De geldboete wordt verhoogd (van 5 000 tot 100 000 frank, in geval van een corruptiepact).

Artikel 247, § 4, bestraft omkoping die tot doel heeft invloed te gebruiken om een behandeling van een publieke overheid of administratie of het nalaten daarvan te verkrijgen. Het gaat hier om een nieuwe strafbaarstelling in het Belgisch recht. Met het begrip «echte of vermeende invloed» duidt men aan dat niet vereist is dat het uitgeoefend openbaar ambt objectief gezien van die aard is dat het de overheid die de handeling moet doen, effectief kan beïnvloeden. Het volstaat dat de persoon die het voorstel doet, denkt dat de persoon tot wie hij zich richt, over de noodzakelijke invloed beschikt of dat deze laatste zich voordoet als zou hij over een dergelijke invloed beschikken. Ingevolge de opmer-

que, sans devoir attendre qu'elles le deviennent suite à la corruption, mais d'une d'autre part, elle vise également à sanctionner des personnes qui ne deviennent pas ultérieurement titulaires d'une fonction publique.

C'est la raison pour laquelle le gouvernement n'a pas repris l'ajout proposé par le Conseil d'État, lequel empêcherait précisément d'atteindre ces deux finalités: il faudrait attendre que la personne soit devenue titulaire de la fonction publique pour qu'elle soit punissable et des poursuites exercées immédiatement après la constatation des faits — par exemple dans le cadre d'une campagne électorale — seraient impossibles; par ailleurs, la corruption concernant une personne qui ne deviendrait pas titulaire d'une fonction publique resterait impunie.

Article 247. L'article 247 contient quatre paragraphes, qui identifient quatre objets possibles de la corruption: celle-ci peut viser l'accomplissement d'un acte juste (c'est-à-dire d'un acte que la personne qui exerce la fonction publique aurait accompli de toute manière, conformément aux règles s'imposant à elle), l'accomplissement d'un acte injuste ou l'abstention d'un acte rentrant dans l'ordre des devoirs, l'accomplissement d'un crime ou d'un délit ou l'usage d'une influence pour l'obtention ou l'abstention d'un acte.

Conformément à la logique générale adoptée par le texte des amendements et expliquée dans la partie générale, on a distingué dans chaque cas, pour ce qui concerne la peine applicable, l'hypothèse de l'acte unilatéral de corruption et celle du pacte de corruption. Les peines prévues par cet article s'appliquent tant à la corruption passive qu'à la corruption active.

L'article 247, § 1, sanctionne la corruption pour l'accomplissement d'un acte de la fonction, qui est juste mais non sujet à salaire. C'est l'hypothèse visée à l'article 246, alinéa 1, actuel. Les peines sont augmentées [dans le cas d'un acte de corruption: un maximum de deux ans au lieu de six mois pour l'emprisonnement; un maximum de 25 000 francs (soit 5 000 000 francs) au lieu de 500 francs pour l'amende (soit 100 000 francs)].

L'article 247, § 2, sanctionne la corruption pour l'accomplissement d'un acte injuste à l'occasion de l'exercice de la fonction ou l'abstention d'un acte entrant dans l'ordre des devoirs. C'est l'hypothèse visée à l'article 246, alinéa 2, actuel. Les peines sont augmentées (trois ans au lieu d'un an et 500 000 francs au lieu de 1 000 francs, dans le cas d'un pacte de corruption).

L'article 247, § 2, alinéa 3, sanctionne la corruption pour l'accomplissement d'un acte injuste à l'occasion de l'exercice de la fonction ou l'abstention d'un acte entrant dans l'ordre des devoirs, lorsqu'elle est suivie d'effet. C'est l'hypothèse visée à l'article 247 actuel. Les peines sont augmentées (cinq ans au lieu de trois et 75 000 francs au lieu de 3 000 francs).

L'article 247, § 3, sanctionne la corruption pour la réalisation d'un crime ou d'un délit. C'est l'hypothèse visée à l'article 248 actuel. L'amende est augmentée (de 5 000 à 100 000 francs, dans le cas d'un pacte de corruption).

L'article 247, § 4, sanctionne la corruption qui a pour objet l'usage d'une influence pour obtenir un acte d'une autorité ou administration publique ou l'abstention d'un tel acte. Il s'agit d'une nouvelle incrimination en droit belge. Par la notion «influence réelle ou supposée», on indique qu'il n'est pas exigé que la fonction publique exercée soit objectivement de nature à influencer effectivement l'autorité qui doit prendre l'acte. Il suffit que la personne qui fait la proposition pense que la personne à laquelle elle s'adresse dispose bien de l'influence nécessaire ou que cette dernière se présente comme disposant d'une telle influence. Suite à l'observation du Conseil d'État, on a remplacé l'express-

king van de Raad van State is de uitdrukking « administratieve of gerechtelijke rechtshandeling » vervangen door « handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur ». Deze laatste uitdrukking, overgenomen van artikel 433-1, 2°, van het Franse Strafwetboek, heeft een ruimer toepassingsgebied en beoogt met name ook de niet-normgevende handelingen die tot de activiteiten behoren van de wetgevende macht, de niet-gerechtigde handelingen die tot de activiteiten van de rechterlijke autoriteiten behoren of van personen die voor de justitie werken, evenals handelingen betreffende de Raad van State en het Arbitragehof. De straf is dezelfde als die bepaald voor omkoping die het verrichten van een rechtmatige handeling tot doel heeft.

Artikel 247, § 4, derde lid, bestraft de omkoping die het gebruik van invloed tot doel heeft, indien dit gevolgen heeft, d.w.z. indien de invloed daadwerkelijk is uitgeoefend door de omgekochte persoon. Deze verzwarende omstandigheid is dezelfde als die waarin is voorzien in geval van omkoping tot het verrichten van een onrechtmatige handeling. Het feit dat de omgekochte persoon effectief datgene doet waar het corruptiepact betrekking op had, rechtvaardigt een strengere straf. Opdat de omkoping die het gebruik van invloed tot doel heeft, geacht kan worden gevolgen te hebben, is niet vereist dat de invloed ook effectief de gewenste handeling of het nalaten daarvan, tot resultaat heeft. In zoverre deze omstandigheid onafhankelijk is van de wil van de twee partijen bij het corruptiepact, maar onder de verantwoordelijkheid valt van een derde persoon die bij hypothese vreemd is aan het misdrijf, kan dit element niet als een constitutief element in aanmerking worden genomen. Wat vereist wordt, is dat de invloed daadwerkelijk uitgeoefend is, d.w.z. dat de omgekochte persoon daadwerkelijk gehandeld heeft als gevolg van het corruptiepact, onafhankelijk van de aard en de reële gevolgen van zijn actie op de beoogde handeling van een openbare overheid of een openbaar bestuur. De straf is dezelfde als die bepaald voor de omkoping die het verrichten van een onrechtmatige handeling tot doel heeft.

In tegenstelling tot de oorspronkelijke tekst van de regering, voorzien deze amendementen niet in een bepaling die de poging tot omkoping strafbaar stelt. Deze schrapping is gerechtvaardigd door de verandering van logica die aangenomen is ten gevolge van het advies van de Raad van State. Als men aanneemt dat de eenzijdige handeling van de vraag (vanuit het standpunt van de persoon die een openbaar ambt uitoefent) of het voorstel (vanuit het standpunt van de omkoper) een constitutief element is van de omkoping en niet langer alleen van de poging tot omkoping, zoals in het huidige recht, zou het te verregaand zijn om de poging tot omkoping te criminaliseren, die dan zou bestaan uit een uitwendige daad die een begin van uitvoering zou vormen van een vraag of een voorstel. Het toelichtend verslag bij het protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, aangenomen door de Raad van de Europese Unie op 27 september 1996, rechtvaardigt trouwens ook op deze manier de afwezigheid van de verplichting om de poging strafbaar te stellen.

In tegenstelling tot het advies van de Raad van State oordeelt de regering dat de uitlokking om een feit van corruptie te begaan, wat gestraft moet worden krachtens de akten van de Europese Unie betreffende corruptie, voldoende gedekt is door de regels van het Belgisch recht inzake de strafbare deelneming (artikel 66 van het Strafwetboek). De betekenis van de termen opgenomen in een internationale Overeenkomst moet in principe geïnterpreteerd worden in het licht van het recht van elke lidstaat. Wanneer de Overeenkomst bepaalt dat de medeplichtigheid en de uitlokking strafbaar gesteld moet worden, verwijst ze naar de draagwijdte van deze begrippen in het interne recht van elke lidstaat. Voor België is het begrip uitlokking onbekend, zoals de Raad van State heeft opgemerkt, en het begrip dat overeenkomt met het begrip dat de Overeenkomst beoogt, is de uitlokking om een misdrijf te begaan als deelneming (artikel 66 van het Strafwetboek). Het toelichtend rapport bij bovenvermeld protocol verduidelijkt trou-

sion « actes administratifs ou judiciaires » par celle d'« actes d'une autorité ou administration publique ». Cette dernière expression, reprise de l'article 433-1, 2°, du Code pénal français, a un champ d'application plus large et vise notamment aussi des actes non normatifs relevant de l'activité du pouvoir législatif, des actes non judiciaires relevant de l'activité d'autorités judiciaires ou de personnes travaillant pour la justice, de même que des actes relevant du Conseil d'État et de la Cour d'arbitrage. La peine est la même que celle prévue pour la corruption qui a pour objet l'accomplissement d'un acte juste.

L'article 247, § 4, alinéa 3, sanctionne la corruption pour l'usage de l'influence lorsqu'elle est suivie d'effet, c'est-à-dire lorsque l'influence est effectivement exercée par la personne corrompue. Cette circonstance aggravante est parallèle à celle qui est prévue en cas de corruption pour commettre un acte injuste. Le fait que la personne corrompue fasse effectivement ce sur quoi portait le pacte de corruption justifie une sanction plus sévère. Pour que la corruption ayant pour objet l'usage d'une influence soit considérée comme étant suivie d'effet, il n'est pas requis que l'influence ait effectivement eu pour résultat l'obtention ou l'abstention de l'acte souhaités. Dans la mesure où cette circonstance est indépendante de la volonté des deux parties au pacte de corruption, mais relève d'une tierce personne qui, par hypothèse est étrangère à l'infraction, cet élément ne peut être retenu comme élément constitutif. Ce qui est requis, c'est que l'influence ait été effectivement exercée, c'est-à-dire que la personne corrompue ait effectivement agi à la suite du pacte de corruption, indépendamment de la nature et des effets réels de son action sur l'acte de l'autorité ou de l'administration publique. La peine est la même que celle prévue pour la corruption qui a pour objet l'accomplissement d'un acte injuste.

Contrairement au texte initial du gouvernement, les présents amendements ne contiennent pas de disposition incriminant la tentative de corruption. Cette suppression est justifiée par le changement de logique qui a été adopté suite à l'avis du Conseil d'État. Dans la mesure où on considère que l'acte unilatéral de solliciter (du point de vue de la personne exerçant une fonction publique) ou de proposer (du point de vue du corrupteur) est constitutif de corruption et non plus seulement de tentative de corruption, qui consisterait dans un acte extérieur qui formerait un commencement d'exécution d'une sollicitation ou d'une proposition. C'est d'ailleurs de cette manière que le rapport explicatif du protocole à la convention sur la protection des intérêts financiers des Communautés européennes, adopté par le Conseil de l'Union européenne le 27 septembre 1996 justifie l'absence d'obligation d'incrimination de la tentative.

Contrairement à l'avis du Conseil d'État, le gouvernement estime que l'instigation à commettre un fait de corruption, qui doit être sanctionnée en vertu des instruments de l'Union européenne relatifs à la corruption, est adéquatement couverte par les règles du droit belge en matière de participation (article 66 du Code pénal). Le sens des termes contenus dans une convention internationale doit en principe être interprété à la lumière du droit de chaque État membre. Quand la convention demande d'incriminer la complicité et l'instigation, elle renvoie à la portée de ces notions dans le droit interne de chaque État membre. En ce qui concerne la Belgique, la notion d'instigation est inconnue, comme le fait justement remarquer le Conseil d'État, et celle qui correspond à celle que la convention a en vue est celle de la provocation à commettre une infraction (article 66 du Code pénal). Le rapport explicatif du protocole susmentionné précise d'ailleurs ce point, en disant que les concepts en question doivent être interprétés

wens dit punt, stellende dat de begrippen terzake geïnterpreteerd moeten worden overeenkomstig de definitie die daaraan gegeven wordt in het strafrecht van elke lidstaat.

Artikel 248. Artikel 248 voorziet in een verzwarende omstandigheid voor de omkoping die bepaalde categorieën van personen beoogt die specifieke ambten uitoefenen bij het opsporen en het vervolgen van misdrijven: de politieambtenaren, de personen met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en de leden van het openbaar ministerie. Omkoping van dergelijke personen schaaft de openbare orde op een directere en zwaardere manier dan de andere vormen van omkoping, aangezien aan die personen door de wet essentiële opdrachten zijn toegewezen in het kader van de rechtshandhaving en de uitoefening van de justitie, en de wet hun bijgevolg belangrijke bevoegdheden heeft toegekend ten aanzien van de fundamentele rechten van personen en hun vaststellingen met een bijzonder gezag heeft bekleed in het kader van de gerechtelijke procedure. Bijgevolg moeten op omkoping van deze beroepscategorieën hogere straffen staan, tegelijk om de beoogde personen te beschermen tegen potentiële omkopers en om henzelf iedere praktijk en iedere tolerantie die tegen hun opdracht ingaat, te ontraden. Het maximum van de straffen bepaald in artikel 247 wordt dus verdubbeld wat hen betreft.

Deze bepaling beoogt in het bijzonder de handelingen te beschermen die specifiek zijn aan de functie van de beoogde personen, en wordt niet toegepast op het misbruik van invloed, waarvoor deze personen gestraft worden zoals iedere andere persoon die een openbaar ambt uitoefent. De bepaling werd dan ook in deze zin beperkt, ten gevolge van de opmerking van de Raad van State over de verhouding tussen artikel 248 en artikel 249.

Artikel 249. Artikel 249 betreft de omkoping van personen die een jurisdictionele opdracht hebben: scheidsrechter, gezworene, rechter-assessor, rechter. Er bestaat reeds een onderscheid voor deze personen in het huidige Strafwetboek. De rechtvaardiging ervan is dat, gezien het belang van hun ambt en de gevolgen van hun beslissingen op de fundamentele rechten en vrijheden van personen, iedere vorm van omkoping ten hunnen aanzien veel zwaarder is dan de corruptie van andere beroepscategorieën. Men heeft de bestaande vrijheidsbenemende straffen behouden, en het maximum van de geldboetes verhoogd. Toch heeft men op één punt de gradatie vastgesteld door het Wetboek gewijzigd: de rechters-assessoren werden minder bestraft dan de gezworenen, omdat de beslissingen genomen door gezworenen per definitie betrekking hebben op zwaardere zaken (aangezien het gaat om misdaden die tot de bevoegdheid van het Hof van Assisen behoren). Men heeft hier nochtans geoordeeld dat men eveneens rekening moest houden met de graad van integratie van de persoon in de jurisdictionele functie. Een gezworene is een gelegenhedsrechter, die geen enkele voorafgaande kennis heeft van het systeem van de strafrechtelijke justitie. Bovendien, zelfs indien het normaal is om de omkoping die hem zou beogen, te vermijden door een strenge straf (een criminele straf), dan nog is het niet logisch om te voorzien in een lichtere straf ten aanzien van rechters-assessoren, aangezien zij, zelfs indien het geen professionele rechters zijn, niettemin meer geïntegreerd zijn in de rechtsprekende functie dan de gezworenen.

Men heeft in dit artikel ook een precisering toegevoegd vergeleken met de huidige artikelen over hetzelfde onderwerp: deze bepaling vindt slechts toepassing op de beoogde beroepscategorieën indien de omkoping het verrichten van een handeling die behoort tot het rechtsprekend ambt tot doel heeft. Dit betekent dat indien de omkoping een rechter beoogt en een puur administratieve handeling naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt, of de uitoefening door de rechter van zijn invloed ten aanzien van een andere gerechtelijke instantie, de rechter in deze hypothese strafbaar zal zijn op basis van de bepalingen van artikel 247 en niet van artikel 249.

Artikel 250. Artikel 250 stelt omkoping strafbaar indien zij buitenlandse ambtenaren beoogt. Het artikel werkt via assimilatie:

conformément à la définition qui en est donnée dans le droit pénal de chaque État membre.

Article 248. L'article 248 prévoit une circonstance aggravante pour la corruption visant certaines catégories de personnes exerçant des fonctions spécifiques dans le domaine de la recherche et de la poursuite des infractions: les fonctionnaires de police, les personnes revêtues de la qualité d'officier de police judiciaire et les membres du ministère public. La corruption de telles personnes porte atteinte de façon plus directe et plus grave à l'ordre public que d'autres formes de corruption, dans la mesure où ces personnes se voient assigner par la loi des missions essentielles dans le cadre du maintien de l'État de droit et de l'exercice de la justice et que la loi leur a en conséquence donné des pouvoirs importants à l'égard des droits fondamentaux des personnes et a donné à leurs constatations une autorité particulière dans le cadre de la procédure judiciaire. Il s'impose dès lors que la corruption de ces catégories professionnelles fasse l'objet de sanctions supérieures, à la fois pour protéger les personnes visées contre les corrupteurs potentiels et pour les dissuader elles-mêmes de toute pratique et de toute tolérance qui irait à l'encontre de leur mission. Le maximum des peines prévues à l'article 247 est dès lors doublé à leur égard.

Cette disposition vise à protéger particulièrement les actes qui relèvent spécifiquement de la fonction des personnes visées et ne s'applique pas au trafic d'influence, pour lequel celles-ci sont sanctionnées comme toute autre personne exerçant une fonction publique. La disposition a été limitée en ce sens, suite à l'observation du Conseil d'État sur la relation entre l'article 248 et l'article 249.

Article 249. L'article 249 concerne la corruption visant les personnes ayant une mission juridictionnelle: arbitre, juré, juge assesseur, juge. Une distinction existe déjà pour cette catégorie de personnes dans le Code pénal actuel. La justification en est que, vu l'importance de leur fonction et les effets des décisions qu'elles prennent sur les droits et libertés fondamentaux des personnes, tout acte de corruption à leur égard et d'une gravité nettement plus grande que la corruption visant d'autres catégories professionnelles. On a maintenu les peines privatives de liberté existantes, on a augmenté le maximum des amendes. On a toutefois modifié sur un point la gradation établie par le code: les juges assessors étaient punis de peines moins sévères que les jurés, pour le motif que les décisions prises par les jurés concernent par définition des affaires plus graves (puisque'il s'agit de crimes relevant de la Cour d'assises). On a cependant estimé ici qu'il fallait également tenir compte du degré d'intégration de la personne dans la fonction juridictionnelle. Un juré est un juge d'occasion, qui n'a aucune connaissance préalable du système de justice pénale. Aussi, même s'il est normal de prévenir la corruption qui le viserait par une peine sévère (une peine criminelle), il n'est pas logique de prévoir une peine plus légère des juges assessors, dans la mesure où ceux-ci, même s'ils ne sont pas des juges professionnels, sont néanmoins plus intégrés dans la fonction juridictionnelle que les jurés.

En ce qui concerne cet article, on a également ajouté une précision par rapport aux articles actuels sur le même objet: cette disposition ne s'applique aux catégories professionnelles visées que si la corruption a pour objet un acte relevant de leur fonction juridictionnelle. Ceci signifie que si la corruption vise un juge à propos d'un acte purement administratif à l'occasion de l'exercice de sa fonction, ou l'exercice par le juge de son influence à l'égard d'une autre instance judiciaire ou administrative, dans ces hypothèses, le juge serait punissable sur la base des dispositions de l'article 247 et non de l'article 249.

Article 250. L'article 250 rend punissable la corruption lorsqu'elle vise des fonctionnaires étrangers. l'article procède par

de straffen zijn bijgevolg deze bepaald in de artikelen 247 en volgende voor dezelfde feiten.

De hoedanigheid van een persoon die een openbaar ambt uitoefent, wordt beoordeeld volgens het recht van de betrokken Staat. Nochtans, indien deze Staat buiten de Europese Unie ligt, bepaalt artikel 250, § 2, dat deze hoedanigheid ook nog beoordeeld moet worden naar Belgisch recht. Deze bijkomende voorwaarde heeft tot doel rekening te houden met eventueel zeer belangrijke verschillen die kunnen bestaan tussen juridische systemen die ver van elkaar verwijderd zijn voor de beoordeling van wat de uitoefening van een openbaar ambt is, en te voorkomen dat in België een persoon gestraft zou worden die op geen enkele manier beschouwd zou kunnen worden als iemand die een openbaar ambt bekleedt, terwijl hij dat nochtans wel doet volgens het recht van het land waarvan hij afhangt (door zijn nationaliteit of zijn woonplaats).

Men dient te preciseren dat dit artikel betrekking heeft op de strafbaarheid van een feit dat in principe in België gepleegd is (krachtens het territorialiteitsprincipe van het strafrecht). De vraag hoe hetzelfde feit vervolgd moet worden indien het gepleegd is buiten het Belgische territorium, wordt geregeld door artikel 6 van de amendementen, dat betrekking heeft op de extraterritoriale bevoegdheid van de Belgische rechter.

Artikel 251. Artikel 251 stelt corruptie strafbaar die personen beoogt die een openbaar ambt uitoefenen in een internationale publiekrechtelijke organisatie waarvan België lid is. Het artikel werkt via assimilatie: de straffen zijn bijgevolg deze bepaald in de artikelen 247 en volgende voor dezelfde feiten.

Artikel 252. Artikel 252 bepaalt dat de ontzetting waarin artikel 33 van het Strafwetboek voorziet, in alle gevallen uitgesproken kan worden, terwijl dit op grond van het huidige recht niet mogelijk is voor het geval van het huidige artikel 246, eerste lid, van het Wetboek.

Artikel 253. Het huidige artikel 253 wordt opgeheven. Het leek niet meer gerechtvaardigd om de inbeslaggenomen goederen toe te wijzen aan het OCMW van de plaats van het misdrijf, en dus leek het verkiesbaar dat iedere confiscatie geschiedt ten voordele van de Schatkist. Gezien de wijziging van artikel 42 van het Strafwetboek door de wet van 17 juli 1990, die de mogelijkheden van de confiscatie uitgebreid heeft, leek de bepaling van artikel 253 bovendien geen nut meer te hebben.

Artikel 5

Artikel 5 van de tekst voegt een afdeling *3bis* in in hoofdstuk II (Bedrog) van titel II (Misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen) van het tweede boek van het Strafwetboek in, betreffende de private omkoping.

Artikel 504*bis* definieert de actieve en passieve private omkoping. Deze kan iedere persoon beogen die ten aanzien van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon een bepaalde professionele functie heeft. Dat is de reden waarom de tekst uitdrukkelijk de bestuurder, de zaakvoerder, de lasthebber en de aangestelde (deze laatste notie omvat ook de notie van werknemer en is eigenlijk nog breder) viseert. De tekst heeft niet enkel betrekking op personen die verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst, maar ook op personen met het statuut van zelfstandige die een bijzondere opdracht moeten vervullen. Omkoping kan bestaan in het kader van ondernemingen die de vorm hebben van een rechtspersoon of die bestaan uit natuurlijke personen, handelsvennootschappen of verenigingen zonder winstoogmerk.

Artikel 504*ter* bepaalt de straf. Deze is dezelfde als die voor het corruptiepact dat het verrichten van een rechtmatige handeling tot doel heeft. In geval van een pact is de straf dezelfde als voor het corruptiepact dat het verrichten van een onrechtmatige handeling tot doel heeft.

assimilation: les peines sont par conséquent celles prévues par les articles 247 et suivants pour les mêmes faits.

La qualité de personne qui exerce une fonction publique s'apprécie d'après le droit de l'État concerné. Toutefois, lorsque cet État est extérieur à l'Union européenne, l'article 250, § 2, prévoit que cette qualité doit en outre être appréciée au regard du droit belge. Cette condition supplémentaire a pour objet de tenir compte des différences éventuellement très importantes qui peuvent exister entre des systèmes juridiques très éloignés sur l'appréciation de ce qu'est l'exercice d'une fonction publique et d'éviter que ne soit punissable en Belgique une personne qui ne pourrait en aucune manière être considérée comme exerçant une fonction publique, mais qui est pourtant considérée comme telle par le droit de l'État dont elle relève (par sa nationalité ou sa résidence).

Il faut préciser que cet article concerne la punissabilité d'un fait qui est en principe commis en Belgique (en vertu du principe de territorialité du droit pénal). La question de savoir comment peut être poursuivi le même fait lorsqu'il est commis hors du territoire belge est réglée par l'article 6 des amendements, qui concerne la compétence extraterritoriale du juge belge.

Article 251. L'article 251 rend punissable la corruption qui vise des personnes qui exercent une fonction publique au sein d'une organisation internationale publique dont la Belgique est membre. L'article procède par assimilation: les peines sont par conséquent celles prévues par les articles 247 et suivants pour les mêmes faits.

Article 252. L'article 252 prévoit que l'interdiction prévue à l'article 33 du Code pénal peut être prononcée dans tous les cas, alors qu'en vertu du droit actuel, celle-ci n'est pas possible dans le cas de l'article 246, alinéa 1er, actuel du code.

Article 253. L'article 253 actuel est supprimé. Il ne paraît plus justifié d'attribuer les biens confisqués au CPAS du lieu de l'infraction, mais il semble préférable que toute confiscation se fasse au bénéfice du Trésor public. En outre, vu la modification de l'article 42 du Code pénal par la loi du 17 juillet 1990, qui a étendu les possibilités de confiscation, la disposition de l'article 253 ne paraît plus avoir d'utilité.

Article 5

L'article 5 du texte insère une section *3bis* dans le chapitre II (des fraudes) du titre II (des crimes et délits contre les propriétés) du livre II du Code pénal, relatif à la corruption privée.

L'article 504*bis* définit la corruption privée active et passive. Celle-ci peut viser toute personne qui a une fonction professionnelle particulière à l'égard d'une personne physique ou morale. C'est la raison pour laquelle le texte vise expressément l'administrateur, le gérant, le mandataire et le préposé (cette dernière notion couvre celle d'employé, tout en étant plus large). Elle vise non seulement des personnes liées par un contrat d'emploi, mais elle s'étend également à des personnes ayant un statut d'indépendant et qui sont mandatées pour effectuer une mission particulière. Elle peut exister dans le cadre d'entreprises ayant la forme de personnes morales ou constituées de personnes physiques, de sociétés commerciales ou d'associations sans but lucratif.

L'article 504*ter* prévoit la peine. Celle-ci est la même que pour le pacte de corruption pour commettre un acte juste. Dans le cas du pacte, la peine est la même que pour le pacte de corruption pour accomplir un acte injuste.

Artikel 6

De bepalingen van de oorspronkelijke tekst zijn op dit punt herzien ten gevolge van het advies van de Raad van State, echter niet om de draagwijdte ervan te wijzigen, maar om de coherentie en de leesbaarheid ervan te verbeteren. In dit perspectief heeft de regering ervoor gekozen om, in afwachting van de algehele herziening van dit hoofdstuk van de voorafgaande titel, een specifieke bepaling betreffende de omkoping (artikel 10*quater*) in te voegen, die alle voorzienbare hypothesen dekt.

Wat betreft de Belgische ambtenaren en de Europese ambtenaren, voorziet de tekst in een extraterritoriale bevoegdheid die niet aan voorwaarden gebonden is voor feiten die ten hunnen aanzien buiten België gepleegd zijn.

Wat betreft de Europese ambtenaren, beantwoorden deze bepalingen aan een verplichting opgelegd door artikel 6 van het bovengenoemde protocol en door artikel 7 van de bovengenoemde overeenkomst (geval waarin de dader van het misdrijf een communautair ambtenaar is in dienst van een instelling van de Europese Gemeenschappen of van een instelling opgericht volgens de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en haar zetel in België heeft). Deze bevoegdheid vloeit voort uit de verplichting voor de lidstaten toe te zien op de effectieve vervolging van feiten die schade toebrengen aan de Europese Unie, gezien de afwezigheid van een eigen strafrechtelijke bevoegdheid van de Europese Unie.

De tekst voorziet daarenboven in een extraterritoriale bevoegdheid voor feiten door buitenlanders buiten België gepleegd ten aanzien van internationale ambtenaren. Deze bevoegdheid is onderworpen aan een officieel bericht door de bevoegde overheid van de betrokken internationale organisatie gegeven aan de Belgische overheid.

De tekst voorziet daarenboven in een extraterritoriale bevoegdheid voor feiten door buitenlanders buiten België gepleegd ten aanzien van ambtenaren van andere lidstaten van de Europese Unie. Deze bevoegdheid is onderworpen aan een officieel bericht door de overheid van die Staat aan de Belgische overheid gegeven.

Deze bevoegdheid vloeit voort uit de solidariteit die moet bestaan tussen de lidstaten van de Europese Unie in de bestrijding van handelingen die schade toebrengen aan de eigen belangen van de leden. Om elk positief bevoegdheidsconflict te voorkomen is deze bevoegdheid afhankelijk van de aanvraag door de betrokken lidstaat.

Tot slot voorziet de tekst in een extraterritoriale bevoegdheid voor feiten die ambtenaren van een andere vreemde Staat betreffen. Deze bepaling is bedoeld om tegemoet te komen aan de verplichting die opgelegd wordt door artikel 4.2 van de bovengenoemde OESO-Overeenkomst. De uitoefening van deze bevoegdheid is niettemin verbonden aan een drievoudige voorwaarde: dubbele incriminatie (strafbaarheid in het land waar de ambtenaar van afhangt), wederkerigheid (strafbaarheid van buitenlandse ambtenaren in het land waar de ambtenaar van afhangt), en officieel bericht vanwege het land waarvan de ambtenaar afhangt. In het oorspronkelijke regeringsontwerp waren deze eerste twee voorwaarden verbonden aan de strafbaarheid zelf van het feit, maar ten gevolge van het advies van de Raad van State en van de bovengenoemde overwegingen werd besloten om ze te beperken tot voorwaarden die enkel gelden voor de uitoefening van de vervolging voor feiten die gepleegd zijn buiten het grondgebied.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 58 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, teneinde de mogelijkheid van de fiscale aftrekbaarheid van geheime commissielonen te beperken. Deze wijziging past binnen de verbintenissen die België heeft aangegaan op internationaal vlak, in het bijzonder met de OESO. In aansluiting

Article 6

Les dispositions du texte initial sur ce point ont été revues suite à l'avis du Conseil d'État, non pas tellement pour en modifier la portée, mais pour en garantir la cohérence et la lisibilité. Dans cette perspective, on a opté, en attendant la refonte globale de ce chapitre du titre préliminaire, pour l'insertion d'une disposition spécifique relative à la corruption (un article 10*quater*), qui couvre toutes les hypothèses envisageables.

En ce qui concerne les fonctionnaires belges et les fonctionnaires européens, le texte prévoit une compétence extra-territoriale inconditionnée pour les faits commis hors de Belgique à leur égard.

Quant aux fonctionnaires européens, ces dispositions répondent à une obligation imposée par l'article 6 du protocole susmentionné et par l'article 7 de la convention susmentionnée (cas où l'auteur de l'infraction est un fonctionnaire communautaire au service d'une institution des Communautés européennes ou d'un organisme constitué dans le cadre des traités instituant les Communautés européennes et ayant son siège en Belgique). Cette compétence découle de l'obligation pour les États membres de veiller à la poursuite effective des faits qui portent atteinte à l'Union européenne, en l'absence de compétence pénale propre de l'Union européenne.

Le texte prévoit en outre une compétence extra-territoriale pour les faits commis hors de Belgique à l'égard de fonctionnaires internationaux. Cette compétence est subordonnée à l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité compétente de l'organisation internationale concernée.

Le texte prévoit une compétence extra-territoriale pour les faits commis hors de Belgique à l'égard de fonctionnaires des autres États membres de l'Union européenne. Cette compétence est subordonnée à l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité de l'État concerné.

Cette compétence découle de la solidarité qui doit exister entre les États membres de l'Union européenne pour la répression d'actes qui touchent aux intérêts propres d'un des membres. Pour éviter tout conflit positif de juridiction, cette compétence est subordonnée à la demande de l'État membre concerné.

Enfin, le texte prévoit une compétence extra-territoriale pour les faits concernant des fonctionnaires d'autres États étrangers. Cette disposition vise à rencontrer l'obligation imposée par l'article 4.2. de la convention OCDE susmentionnée. La mise en œuvre de cette compétence est cependant liée à une triple condition: double incrimination (punissabilité dans le pays dont relève le fonctionnaire), réciprocité (punissabilité des agents publics étrangers dans le pays dont relève le fonctionnaire) et avis officiel du pays dont relève le fonctionnaire. Dans le projet initial du gouvernement, ces deux premières conditions affectaient la punissabilité même du fait, mais, suite à l'avis du Conseil d'État et aux considérations susmentionnées, il a été décidé de les limiter à de simples conditions à l'exercice des poursuites pour des faits commis hors du territoire.

Article 7

Cet article modifie l'article 58 du Code des impôts sur les revenus, afin de restreindre les possibilités de déductibilité fiscale des commissions secrètes. Cette modification s'inscrit dans le cadre des engagements pris par la Belgique sur le plan international, en particulier à l'OCDE. Suite à une recommandation du Conseil de

op de aanbeveling van de Raad van de OESO van 27 mei 1994 betreffende de corruptie in internationale handelstransacties, en in het bijzonder de verkrijging en het behoud van openbare aanbestedingen, en op de aanbeveling van het Comité van fiscale zaken van de OESO heeft de Raad van de OESO op 11 april 1996 een nieuwe aanbeveling aangenomen die in het bijzonder betrekking heeft op de rol van de fiscaliteit in de strijd tegen de corruptie van openbare ambtenaren. De lidstaten die de aftrekbaarheid van smeergeld aanvaarden, worden verzocht deze behandeling te heronderzoeken met het oog op de weigering van deze aftrekbaarheid.

Rekening houdend met het noodzakelijk geheime karakter van de commissielonen die worden toegekend, waren er redenen om artikel 58 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen te wijzigen door uit te gaan van het onweerlegbare vermoeden dat het toekennen van een commissieloon in het kader van een overheidsopdracht of van een administratieve vergunning gebruikt wordt om openbare ambtenaren om te kopen.

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 9, § 1°, letter *d*), van de wet van 20 maart 1981 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, teneinde de bevoegde minister in staat te stellen de declassering, de schorsing of de intrekking van de erkenning van een aannemer uit te spreken die zich schuldig zou hebben gemaakt aan omkoping (in de zin van artikel 246 en volgende van het amendement) in het kader van de verkrijging van een overheidsopdracht.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934, waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, teneinde het mogelijk te maken dat een verbod ook uitgesproken wordt ten aanzien van een persoon veroordeeld voor private omkoping overeenkomstig artikel 504*bis* en 504*ter* van deze tekst. Deze wijziging ligt in de logica zelf van dit koninklijk besluit, dat reeds voorziet in de mogelijkheid een dergelijk verbod op te leggen wanneer een persoon veroordeeld is voor publieke omkoping en is het logisch gevolg van de nieuwe strafbaarstelling van private omkoping.

*
* *

Dit zijn de overwegingen die ten grondslag liggen van dit amendement.

De minister van Justitie,

Stefaan DE CLERCK.

Nr. 3 VAN DE HEER RAES

(subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 3

In het eerstelid van het voorgestelde artikel 243, de woorden «en hij kan bovendien» vervangen door de woorden «en hij zal bovendien».

l'OCDE du 27 mai 1994 relative à la corruption dans le cadre des transactions commerciales internationales et plus particulièrement de l'obtention et du maintien de marchés publics et à la recommandation du comité des affaires fiscales de l'OCDE, le Conseil de l'OCDE a adopté, le 11 avril 1996, une nouvelle recommandation qui vise tout particulièrement le rôle de la fiscalité dans la lutte contre la corruption de fonctionnaires publics. Les États membres qui acceptent la déductibilité des pots-de-vin sont invités à réexaminer ce traitement, en vue de refuser cette déductibilité.

Compte tenu du caractère nécessairement secret des commissions qui sont allouées, il y avait lieu de modifier le prescrit légal de l'article 58 du Code des impôts sur les revenus en présumant de manière irréfragable que l'octroi d'une commission dans le cadre d'un marché public ou d'une autorisation administrative sert à corrompre des agents publics.

Article 8

Cet article modifie l'article 19, § 1er, 1°, lettre *d*), de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrégation d'entrepreneurs de travaux, afin de permettre au ministre compétent d'ordonner le déclassement, la suspension ou le retrait d'un entrepreneur qui se serait rendu coupable de corruption (au sens des articles 246 et suivants proposés) dans le cadre de l'obtention d'un marché public.

Article 9

Cet article modifie l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934, portant interdiction à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités et conférant aux tribunaux de commerce la faculté de prononcer de telles interdictions, afin de permettre qu'une interdiction soit également prononcée à l'égard d'une personne condamnée pour corruption privée sur la base des articles 504*bis* et 504*ter* en projet. Cette modification est dans la logique même de cet arrêté royal, qui permet déjà de prononcer une telle interdiction lorsqu'une personne a été condamnée pour corruption publique et constitue la conséquence logique de la création de la nouvelle incrimination de corruption privée.

*
* *

Telles sont les considérations qu'appelle le présent amendement.

Le ministre de la Justice,

N° 3 DE M. RAES

(sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 3

À l'alinéa premier de l'article 243 proposé, remplacer les mots «et pourra être condamné» par les mots «et sera condamné».

Verantwoording

Er kan geen enkel vertrouwen meer gesteld worden in een persoon die tijdens zijn functie in een openbaar ambt schuldig wordt bevonden aan corruptie, hetzij actief hetzij passief. Een corrupt ambtenaar kan geen openbaar ambt, bediening of betrekking meer vervullen vermits vertrouwen de grondslag vormt van een openbare functie. De veroordeling tot ontzetting van het recht om een openbaar ambt, bediening of betrekking te vervullen moet daarom bij corruptie steeds uitgesproken worden en niet een eventueel bijkomstig uit te spreken straf zijn.

Nr. 4 VAN DE HEER RAES

(subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 3

In het eerste lid van het voorgestelde artikel 244, de woorden «en hij kan bovendien,» vervangen door de woorden «en hij zal bovendien.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 3.

Nr. 5 VAN DE HEER RAES

(subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 4

In het voorgestelde artikel 252, het woord «kunnen» vervangen door het woord «zullen.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 3.

Roeland RAES.

Nr. 6 VAN DE HEER BOUTMANS

Art. 4bis (nieuw)

In hoofdstuk II van het wetsvoorstel een artikel 4bis (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 4bis. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing, naar gelang van het geval, op leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en van ambtenaren of andere personeelsleden van de instellingen van de Europese Unie, op de leden van de Rekenkamer en op de rechters in het Hof van Justitie en het gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, alsmede op officieren of ambtenaren die in dienst staan van een vreemde mogendheid, die door België wordt

Justification

L'on ne peut absolument plus faire confiance à une personne qui, dans l'exercice d'une fonction publique, s'est rendue coupable de corruption, active ou passive. Un fonctionnaire corrompu ne peut plus remplir de fonction, d'emploi ou d'office public, étant donné que la confiance constitue le fondement de l'exercice d'une fonction publique. Dès lors, l'interdiction du droit de remplir des fonctions, emplois ou offices publics doit être systématiquement prononcée en cas de corruption et non constituer une peine pouvant être prononcée à titre complémentaire.

N° 4 DE M. RAES

(sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 3

À l'alinéa premier de l'article 244 proposé, remplacer les mots «et pourra, en outre, être condamnée» par les mots «et sera, en outre, condamnée.»

Justification

Voir l'amendement n° 3.

N° 5 DE M. RAES

(sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 4

À l'article 252 proposé, remplacer les mots «pourront également être» par les mots «seront également.»

Justification

Voir l'amendement n° 3.

N° 6 DE M. BOUTMANS

Art. 4bis (nouveau)

Insérer, au chapitre II de la proposition de loi, un article 4bis (nouveau), libellé comme suit:

«Art. 4bis. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables, selon le cas, aux membres de la Commission des Communautés européennes et aux fonctionnaires ou aux autres membres du personnel des institutions de l'Union européenne, aux membres de la Cour des comptes et aux juges de la Cour de justice et du tribunal de première instance des Communautés européennes, aux officiers et aux fonctionnaires qui sont au service d'une puissance étrangère reconnue par la Belgique ou des institutions

erkend, of van de volkenrechtelijke of supranationale instellingen, waarbij België is aangesloten, en op rechters of openbare aanklagers in volkenrechtelijke tribunalen of gerechtshoven die door België worden erkend.»

Verantwoording

Het hoofdstuk waarnaar het voorgestelde artikel verwijst is uiteraard het betrokken hoofdstuk uit het Strafwetboek, en niet het hoofdstuk van het wetsvoorstel. Daardoor wordt duidelijk dat we zowel voor actieve als voor passieve corruptie bij de strafbaarstelling ook de Europese en internationale instellingen betrekken.

Corruptie van buitenlandse en supranationale functionarissen moet evengoed bestraft worden als die van Belgische ambtenaren. Dit is een gedeeltelijke uitvoering van de Europese overeenkomst van 26 mei 1997 ter bestrijding van de corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de Lid-Staten van de Europese Unie betrokken zijn. Er is evenwel geen enkele reden om de bepaling te beperken tot de Lid-Staten van de Europese Unie. Het Europese Hof voor de Mensenrechten, het Benelux-Gerechtshof zijn bijvoorbeeld evengoed rechtsinstanties die bij corruptie of pogingen daartoe betrokken kunnen zijn.

Ten aanzien van het territorialiteitsprincipe zal de gewone regel gelden: het misdrijf is in België strafbaar, van zodra minstens één element ervan in België is verwezenlijkt. Aangezien nogal wat Europese en volkenrechtelijke instellingen hun zetel hier te lande hebben, zal het vaak in ons land zijn dat de ongewenste handeling gesteld wordt.

Bovendien is de incriminatie nodig om uitlevering te kunnen vragen of toestaan.

Dat het artikel verwijst naar artikel 33 van het Strafwetboek hoeft geen beletsel te zijn: want hoewel die bepaling zelden enig reëel belang zal hebben voor buitenlanders, kunnen de functionarissen in kwestie ook Belgen zijn. Bovendien staan steeds meer overheidsbetrekkingen open voor burgers van de Europese Unie.

Eddy BOUTMANS.

Nr. 7 VAN MEVROUW JEANMOYE

(Subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 3

Dit artikel wijzigen als volgt:**A) De aanhef doen luiden als volgt:**

«Het opschrift van hoofdstuk III, van boek II, titel IV, alsook de artikelen 240 tot 243 van hetzelfde Wetboek worden vervangen als volgt:»

B) De voorgestelde artikelen 244 en 245 doen vervallen.

Verantwoording

Verbetering van wetgevingstechnische aard.

internationales ou supranationales auxquelles la Belgique a adhéré, ainsi qu'aux juges ou aux procureurs des tribunaux ou des cours de justice internationales reconnus par la Belgique.»

Justification

Le chapitre auquel l'article proposé se réfère est, bien entendu, le chapitre en question du Code pénal, et non le chapitre de la proposition de loi. On voit ainsi clairement que nous associons à l'incrimination les institutions européennes et internationales, tant pour la corruption active que pour la corruption passive.

La corruption de fonctionnaires étrangers et supranationaux doit être sanctionnée tout autant que celle des fonctionnaires belges. Il s'agit d'une exécution partielle de la convention européenne du 26 mai 1997 relative à la lutte contre la corruption impliquant des fonctionnaires des Communautés européennes ou des États membres de l'Union européenne. Il n'y a toutefois aucune raison de limiter la disposition aux États membres de l'Union européenne. La Cour européenne des droits de l'homme, la Cour de justice du Benelux, par exemple, sont tout autant des instances susceptibles d'être impliquées dans des manœuvres ou des tentatives de corruption.

En ce qui concerne le principe de territorialité, on suivra la règle ordinaire: l'infraction est punissable en Belgique dès qu'au moins un de ses éléments a été réalisé en Belgique. Étant donné que bon nombre d'institutions européennes et internationales ont leur siège dans notre pays, c'est souvent chez nous que l'acte indésirable sera commis.

En outre, l'incrimination est nécessaire pour que l'on puisse demander ou accorder l'extradition.

Le fait que l'article renvoie à l'article 33 du Code pénal ne doit pas constituer un obstacle: en effet, même si cette disposition aura rarement un effet réel quelconque pour les étrangers, les fonctionnaires en question peuvent également être Belges. En outre, de plus en plus d'emplois publics sont accessibles aux citoyens de l'Union européenne.

N° 7 DE MME JEANMOYE

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 3

Apporter à cet article les modifications suivantes:**A) Remplacer la phrase liminaire par ce qui suit:**

«L'intitulé du chapitre III, du livre II, titre IV, et les articles 240 à 243 du même Code sont remplacés par les dispositions suivantes:»

B) Supprimer les articles 244 et 245 proposés.

Justification

Correction légistique.

Nr. 8 VAN MEVROUW JEANMOYE

(Subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 3bis (nieuw)

Een artikel 3bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 3bis. — Artikel 244 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.»

Verantwoording

Verbetering van wetgevingstechnische aard (cf. amendement nr. 7).

Nr. 9 VAN MEVROUW JEANMOYE

(Subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 3ter (nieuw)

Een artikel 3ter (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 3ter. — Artikel 245 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

Art. 245. — Iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent en die, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenpersonen of door schijnhandelingen, enig belang, welk het ook zij, neemt of aanvaardt in de verrichtingen, aanbestedingen, aannemingen of werken in regie waarover hij ten tijde van de handeling geheel of ten dele het beheer of het toezicht had, of die, belast met de ordonnanciering van de betaling of de vereffening van een zaak, daarin enig belang neemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar, en met geldboete van 100 frank tot 50 000 frank of met een van die straffen alleen en hij kan bovendien overeenkomstig artikel 33 worden veroordeeld tot ontzetting van het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen.

De voorgaande bepaling is niet toepasselijk op degene die in de gegeven omstandigheden zijn privébelangen door zijn betrekking niet kon bevorderen en openlijk heeft gehandeld.»

Verantwoording

Verbetering van wetgevingstechnische aard (cf. amendementen nrs. 7 en 8).

Nr. 10 VAN DE HEER ERDMAN

(Subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 4

In het voorgestelde artikel 247, § 2, lid 1, 2 en 3, § 3, lid 1 en 2, § 4, lid 1, 2 en 3, en in het voorgestelde arti-

N° 8 DE MME JEANMOYE

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 3bis (nouveau)

Insérer un article 3bis (nouveau), libellé comme suit :

«Art. 3bis. — L'article 244 du même Code est abrogé.»

Justification

Correction légistique (voir amendement n° 7).

N° 9 DE MME JEANMOYE

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 3ter (nouveau)

Insérer un article 3ter (nouveau), libellé comme suit :

«Art. 3ter. — L'article 245 du même Code est remplacé par ce qui suit :

Art. 245. — Toute personne exerçant une fonction publique, qui, soit directement, soit par interposition de personnes ou par actes simulés, aura pris ou reçu quelque intérêt que ce soit dans les actes, adjudications, entreprises ou régies dont elle avait, au temps de l'acte, en tout ou en partie, l'administration ou la surveillance, ou qui, ayant mission d'ordonnancer le paiement ou de faire la liquidation d'une affaire, y aura pris un intérêt quelconque, sera punie d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou d'une de ces peines, et pourra, en outre, être condamnée à l'interdiction du droit de remplir des fonctions, emplois ou offices publics, conformément à l'article 33.

La disposition qui précède ne sera pas applicable à celui qui ne pouvait, en raison des circonstances, favoriser par sa position ses intérêts privés, et qui aura agi ouvertement.»

Justification

Correction légistique (voir amendements n°s 7 et 8).

Dominique JEANMOYE.

N° 10 DE M. ERDMAN

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 4

À l'article 247 proposé, au § 2, alinéas 1er, 2 et 3, au § 3, alinéas 1er et 2, au § 4, alinéas 1er, 2 et 3, et à

kel 249, § 1, lid 1 en 2, § 2, lid 1 en 2, § 3, lid 2 de woorden «of één van die straffen» doen vervallen.

Verantwoording

Indien het huidig artikel 244 van het Strafwetboek, voor al de gevallen van omkoping in een bijkomende boete voorzag dan was het in genen dele mogelijk van ofwel de gevangenisstraf ofwel de boete afzonderlijk uit te spreken. Het is ook geen argument voor te houden dat voor deze zware feiten, waarvan sommige misdaden zijn, deze keuzemogelijkheid aan de rechter moet worden gelaten «onder een nieuwe criminalistische benadering».

Wij kunnen deze keuzemogelijkheid niet verantwoorden, tenzij men zou overstappen naar een systeem waarbij inderdaad de rechter volledig in vrijheid voor alle gekwalificeerde feiten van omkoping uit een globaal gamma van straffen zou kunnen kiezen: deze «criminalistiek nieuwe benadering» schijnt de regering in genen dele te onderschrijven.

Indien deze keuzemogelijkheid wordt behouden in artikel 247, § 1, dan is het omdat het hier rechtmatige daden betreft; in alle andere omstandigheden betreft het onrechtmatige daden. Men kan ook verwijzen naar artikel 242 van het Strafwetboek waar bijna een nalatigheidsmisdrijf wordt bestraft, en waar de keuzemogelijkheid verantwoord is.

Nr. 11 VAN DE HEER ERDMAN

(Subamendement op amendement nr. 2 van de regering)

Art. 4

Inhetvoorgesteldeartikel246,§3,devolgende verbeteringen aanbrenen:

A) De woorden «die zich voordoet mogelijks binnenkort een dergelijk ambt uit te oefenen» vervangen door de woorden «die doet geloven een dergelijk ambt te zullen uitoefenen».

B) Paragraaf 3 aanvullen met de woorden:

«of die door het gebruik te maken van valse hoedanigheden doet geloven een dergelijk ambt uit te oefenen».

Verantwoording

A) De terminologie die in het amendement van de regering wordt gebruikt doet allerlei vragen rijzen:

a) «naar alle waarschijnlijkheid» is dit niet onder valse namen of valse hoedanigheden of eventueel door listige kunstgrepen (dat is voorzien in artikel 496 van het Strafwetboek — oplichting). Wat men beoogt is dat men aan mijn co-respondent mededeelt dat men het ambt zal uitoefenen;

b) «mogelijks» er is dus nog een pleitoir element dat hier speelt, dat men in de nieuwe terminologie opvangt door de toekomstige vorm te nemen «zal uitoefenen»;

c) «binnenkort» de term als dusdanig leidt dus tot interpretatie en naargelang de termijn die nog zal moeten verlopen.

Veel nauwer aansluitend bij artikel 496 van het Strafwetboek dat al of niet in een eenheid van opzet als bijkomende kwalificatie

l'article 249 proposé, au § 1er, alinéas 1er et 2, au § 2, alinéas 1er et 2, et au § 3, alinéa 2, supprimer les mots «ou une de ces peines».

Justification

Si l'article 244 en vigueur du Code pénal prévoit en outre une amende pour tous les cas de corruption, il ne permet aucunement de prononcer soit la peine de prison, soit l'amende. On ne peut pas davantage arguer que, dans le cadre d'une «approche criminalistique nouvelle», il faut, pour ces faits graves, dont certains sont des crimes, laisser au juge la possibilité de choisir entre ces deux peines.

Nous ne pouvons pas justifier cette possibilité de choix, à moins qu'on n'adopte un système dans lequel le juge aurait effectivement la latitude de choisir, en toute liberté, dans un éventail global de peines, pour tous les faits qualifiés de corruption. Cependant, le Gouvernement ne semble nullement défendre une telle «approche criminalistique nouvelle.»

Si l'on a conservé la possibilité de choix à l'article 247, § 1er, c'est parce qu'il s'agit, en l'espèce, d'actes justes; dans toutes les autres circonstances, il s'agit d'actes injustes. On peut également faire référence à l'article 242 du Code pénal, qui réprime à peu près un acte de négligence, et où la possibilité de choix se justifie.

N° 11 DE M. ERDMAN

(Sous-amendement à l'amendement n° 2 du Gouvernement)

Art. 4

À l'article 246, § 3, proposé, apporter les corrections suivantes:

A) Remplacer les mots «qui se présente comme pouvant prochainement exercer une telle fonction» par les mots «qui fait croire qu'elle exercera une telle fonction».

B) Compléter le § 3 par le texte suivant:

«ou qui, en usant de fausses qualités, fait croire qu'elle exerce une telle fonction.»

Justification

A. La terminologie usitée dans l'amendement du Gouvernement soulève diverses questions:

a) selon toute probabilité, on ne vise pas l'usage de faux noms ou de fausses qualifications, ou éventuellement l'emploi de manœuvres frauduleuses (ce qui est prévu à l'article 496 du Code pénal — escroquerie). Ce qui est visé en l'espèce, c'est le fait de communiquer à autrui que l'on exercera la fonction;

b) «comme pouvant»: l'élément aléatoire qui intervient ici est compensé, dans la terminologie nouvelle, par l'emploi du futur «qu'il exercera»;

c) «prochainement»: le terme en tant que tel donne matière à interprétation en fonction du délai qui doit encore s'écouler.

Le texte proposé se rapproche beaucoup plus de texte de l'article 496 du Code pénal qui, dans l'unicité d'intention, peut ou

weehouden kan worden, gaat het hier wel degelijk om te doen geloven (en dus te doen aanvaarden door de co-respondent) dat men het ambt zal uitoefenen (dit kan in het vooruitzicht worden gesteld, dit kan mogelijk zijn, dit kan eventueel nog afspringen), wat hier belangrijk is, is dat de co-respondent effectief gelooft, aanvaardt en in de dader de persoon herkent die het ambt zal uitoefenen.

B) In de voorgestelde tekst wordt gestraft:

1° de persoon die een openbaar ambt uitoefent;

2° de persoon die zich kandidaat heeft gesteld;

3° de persoon die doet geloven een dergelijk ambt te zullen uitoefenen.

Waarom dan niet strafbaar stellen diegenen die door valse handelingen doet geloven dat hij het ambt effectief uitoefent?

Men kan natuurlijk argumenteren dat het dan oplichting is, voorzien in artikel 496. Maar het kan evengoed gekwalificeerd worden als omkoping, ongeacht de eenheid van opzet en duur.

Anderzijds wordt ook de schuld aan actieve omkoping gestraft terwijl slachtoffers van oplichting uiteraard vrijuit gaan.

Fred ERDMAN.

Nr. 12 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 242 het woord « gerechtelijke » invoegen tussen de woorden « stukken of » en de woorden « procesakten ».

Nr. 13 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 3

Het voorgestelde artikel 244 vernummeren tot artikel 245.

Nr. 14 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 4

In de §§ 2, tweede lid, en 3, tweede lid, van het voorgestelde artikel 248 de woorden « of één van die straffen » schrappen.

Nr. 15 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 4

In het voorgestelde artikel 252 de woorden « en overminderd de artikelen 31 en 32 » invoegen na de woorden « overeenkomstig artikel 33 ».

non être retenu comme qualification supplémentaire. Il s'agit bel et bien de faire croire (et donc de faire admettre par autrui) que l'on exercera la fonction (la chose peut être annoncée, elle peut être décrite comme possible, elle peut éventuellement ne pas se faire). Ce qui importe en l'espèce, c'est qu'autrui croie et admette effectivement ce qu'on lui dit et reconnaisse dans l'auteur la personne qui exercera la fonction.

B. Le texte proposé punit:

1° la personne qui exerce une fonction publique;

2° la personne qui a posé sa candidature à une telle fonction;

3° la personne qui fait croire qu'elle exercera une telle fonction.

Pourquoi alors ne pas punir la personne qui, par des manœuvres frauduleuses, fait croire qu'elle exerce effectivement la fonction?

On pourrait évidemment arguer qu'il s'agit là d'escroquerie, laquelle est visée à l'article 496 du Code pénal. On pourrait cependant tout aussi bien qualifier l'acte en question de corruption, indépendamment de l'unicité d'intention et de durée.

Par ailleurs, on punit également les personnes qui se rendent coupables de corruption active, alors que les victimes d'escroquerie, elles, ne font naturellement pas l'objet de poursuites.

N° 12 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 3

À l'article 242 proposé, insérer le mot « judiciaire » entre les mots « procédure » et les mots « soit d'autres papiers ».

N° 13 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 3

Renommer l'article 244 proposé en article 245.

N° 14 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 4

Aux §§ 2, alinéa 2, et 3, alinéa 2, de l'article 249 proposé, supprimer les mots « ou une de ces peines ».

N° 15 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 4

À l'article 252 proposé, insérer les mots « Sans préjudice de l'application des articles 31 et 32 » avant les mots « Les personnes punies ».

Nr. 16 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 5

Het voorgestelde artikel 504bis vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 504bis. — § 1. *Passieve private omkoping bestaat in het feit dat een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt of aanneemt, om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, naar aanleiding van de uitoefening van zijn activiteit een handeling te verrichten of na te laten.*

§ 2. *Actieve private omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, naar aanleiding van de uitoefening van zijn activiteit een handeling te verrichten of na te laten.*»

Nr. 17 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 10 (nieuw)

Een artikel 10 (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 10. — *Artikel 244 van het Strafwetboek wordt opgeheven.*»

Nr. 18 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar amendement nr. 2)

Art. 11 (nieuw)

Een artikel 11 (nieuw) invoegen, luidende:

«Art. 11. — *Het opschrift «Bijzondere bepaling» van artikel 245 van hetzelfde Wetboek wordt geschrapt.*»

N° 16 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 5

Remplacer l'article 504bis proposé par la disposition suivante:

«Art. 504bis. — § 1. *Est constitutif de corruption privée passive le fait pour une personne qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, mandataire ou préposé d'une personne morale ou physique, de solliciter ou d'accepter, directement ou par interposition de personnes, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour poser un acte ou s'en abstenir à l'occasion de l'exercice de son activité, à l'insu et sans l'autorisation, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur.*

§ 2. *Est constitutif de corruption privée active le fait de proposer, directement ou par interposition de personnes, à une personne qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, mandataire ou préposé d'une personne morale ou physique, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour poser un acte ou s'en abstenir à l'occasion de l'exercice de son activité, à l'insu et sans l'autorisation, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur.*»

N° 17 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 10 (nouveau)

Insérer un article 10 (nouveau), rédigé comme suit:

«Art. 10. — *L'article 244 du Code pénal est abrogé.*»

N° 18 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son amendement n° 2)

Art. 11 (nouveau)

Insérer un article 11 (nouveau), rédigé comme suit:

«Art. 11. — *L'intitulé «Disposition particulière» de l'article 245 du même code est supprimé.*»

Nr. 19 VAN DE REGERING

(Subamendement van de regering op haar subamendement nr. 16)

Art. 5

Het voorgestelde artikel 504bis vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 504bis. — § 1. *Passieve private omkoping bestaat in het feit dat een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook vraagt of aanneemt, om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, een handeling van zijn functie of een door zijn functie vergemakkelijkte handeling te verrichten of na te laten.*

§ 2. *Actieve private omkoping bestaat in het rechtstreeks of door tussenpersonen voorstellen aan een persoon die bestuurder of zaakvoerder van een rechtspersoon, lasthebber of aangestelde van een rechtspersoon of van een natuurlijke persoon is, van een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om zonder medeweten en zonder machtiging van, naar gelang van het geval, de raad van bestuur of de algemene vergadering, de lastgever of de werkgever, een handeling van zijn functie of een door zijn functie vergemakkelijkte handeling te verrichten of na te laten.* »

N° 19 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement du gouvernement à son sous-amendement n° 16)

Art. 5

Remplacer l'article 504bis proposé par la disposition suivante:

«Art. 504bis. — § 1. *Est constitutif de corruption privée passive le fait pour une personne qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, de mandataire ou de préposé d'une personne morale ou physique, de solliciter ou d'accepter, directement ou par interposition de personnes, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour faire ou s'abstenir de faire un acte de sa fonction ou facilité par sa fonction, à l'insu et sans l'autorisation, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur.*

§ 2. *Est constitutif de corruption privée active le fait de proposer, directement ou par interposition de personnes, à une personne qui a la qualité d'administrateur ou de gérant d'une personne morale, de mandataire ou de préposé d'une personne morale ou physique, une offre, une promesse ou un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, pour faire ou s'abstenir de faire un acte de sa fonction ou facilité par sa fonction, à l'insu et sans l'autorisation, selon le cas, du conseil d'administration ou de l'assemblée générale, du mandant ou de l'employeur.* »